

PERGAMUS

FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

All right. Så långt det nu kommer an på mig, skulle det vara bättre att vända bort den. All right.

² Vi är så glada för att få vara här igen ikväll i Herrens tjänst. Och igår kväll kände jag det verkligen, som att Tusenårsriket hade kommit. Och nu så har vi en del, några frågor här, tror jag, och jag ska stoppa dem i min ficka, så. . . Jag – jag tror det här är böne- . . . Som ska bes över. Och vi är. . . Och jag ska försöka svara så gott som jag – som jag kan.

³ Säg, om Ni skulle be Doc, att han ”vänder bort den där”, så att. . . Den strålar rakt ner på mig här, så att jag inte är under en strålkastare. Ni vet, jag – jag är inte en av de här rampljus-predikanterna. Så det är bättre utan den bara, antar jag. Förra. . .

⁴ Jag bad om den, Doc. Jag ångrar mig, jag – jag ångrar mig, ser Du. Å, å, vad gör Du. . . Måste Du gå upp dit och ställa in den? [Broder Branham har ett samtal med sin bror, Doc. – Utg.] Å, nej, låt det vara, bara! Ja. Nej, låt det vara bara! Å, nej! Släpp den nu inte! Ja. Nu tycker jag bättre om det. Ibland. . . Och jag tycker inte om en lampa, som lyser rakt i ansiktet på en, Du vet. Och – och den lyser ner så här, så jag kan se bättre. Jag tackar Dig, sir. Det där kommer att bli dyrt för honom.

⁵ Ni vet, man kan inte bli färdig med de här församlingstidsåldrarna. Och idag, då jag höll på att studera den här, sa jag till min hustru, jag sa: ”Oj, oj! Jag har nog med texter till att predika femtio predikningar bara om den här!” Förstår Ni? Och de bara. . . Det finns inget sätt att göra det, utom att bara ta med huvudpunkterna, och kanske då vi skriver boken, då ska vi försöka få in mer i den.

⁶ Jag såg Dig inte här, broder. Hur mår Du, broder West? Jag hörde just några goda nyheter, att den siste av broder Daultons familj kom in, den andre pojken. . . Den andra flickan. Det är tio, eller hur? Nio. Som Ni kommer ihåg, var det där under det nya ämbetet, då Herren sa till honom där, att. . . Hans familj skulle bli frälst. Jag har bett för dem och stod där och visste inte, vad jag skulle komma att säga, då Den Helige Ande sa: ”Jag ger Dig Din familj.” Förstår Ni? Mmm. Och där är den, varenda en av dem. Ser Ni, hur Herren gör? Ser Ni, Hans Ord är fullkomliga, de sviker aldrig, aldrig. Nåväl, vi vill inte komma över på den gudomliga helbrägdagörelse-sidan, vi försöker att stanna så länge. . . Hos den här delen, den profetiska sidan.

7 Nu ikväll ska jag försöka att bara tala, och om jag kan, och om vi kommer fram till de historiska delarna av den här stora församlingstidsåldern, den andra . . . Rättare sagt den tredje församlingstidsåldern, som vi är på ikväll. Njuter Ni av det? Det är helt enkelt underbart. Jag tycker bara verkligen, att det är underbart, hur Herren Jesus har välsignat oss och gett oss de här sakerna, och vi uppskattar det av hela vårt hjärta, att Han låter oss veta i förväg, vad som ska komma att ske i framtiden. Han känner till slutet ända från början, och så är vi så glada för det. Så vi litar på, att Herren ska välsigna oss.

8 Och la Ni märke till, igår kväll, att Den Helige Ande gav oss (efter att mötet var över) tre budskap och tre själar? Precis exakt. Och då Anden talade, kom det tillbaka i den sista uttydningen, repeterades, sades: "Vad Anden säger till församlingarna . . ." Å: "Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!" Precis . . . Och Anden sa det genom församlingens gåvor. Å, må församlingen hålla det där i vördnad nu, ser Ni, håll det bara i vördnad! Var försiktiga! Satan kommer att komma med och försöka driva Er till ytterligheter med det. Var säkra på, att det är Den Helige Ande varenda gång! Och om det är Den Helige Ande, kommer Han att tala direkt till någonting, som pågår. Det är till församlingens uppbyggelse. Förstår Ni? Och om Ni då är vördnadsfulla ifråga om de där, kommer Gud att ge Er mer. Ser Ni, bara fortsätta att lägga till mer och mer. Och ju . . .

9 Nu har någon ringt och frågat . . . Folk har ringt idag och frågat, när helbrägdagörelsemötena kommer att bli. Så fort som nu de här mötena är över, nästa söndag kväll, far jag bort i några dagar, liksom vilar upp min hals litet grand, och följande söndag, om Herren vill, ska vi ha ett helbrägdagörelsemöte, följande söndag förmiddag. Det där kommer att bli . . . Vet inte precis vilket datum det kommer att bli, men det kommer att bli om en vecka från . . . Den 18:e, söndag förm- . . . Är det all right, broder Neville? Va? [Broder Neville svarar: "Ja, sir." – Utg.] Söndag förmiddag, den 18:e, bön för de sjuka.

10 Och ifråga om det här, vår pastor här, har jag inte en chans att få säga så mycket om honom, men jag vill, att Ni allesammans ska försöka att få träffa Er pastor. Han är förvisso en – en verklig broder i Kristus. Vi är lyckliga att få ha en broder, som . . . Uppväxt med en metodistisk bakgrund med helgelse. Och vi känner alla Orman Neville, alla häromkring gör det. Det finns ingen, som sätter ett finger på hans liv. Jag skulle . . . Han tycker inte om, att jag säger det där, men ändå vill jag hellre ge honom en liten, liten rosenknopp nu, än en hel krans sedan han har gått bort. Förstår Ni? Och nu är det dags.

11 En kväll gick jag ut ur kyrkan, och någon sa: "Å, broder Branham, jag uppskattade förvisso den där predikan."

Och jag sa: "Tack!"

¹² Och så sa någon, som stod vid dörren, en predikant, (det var för många år sedan, här borta i tabernaklet): "Nåja, Välsignad vare Gud, jag vill inte, att någon ska säga så där åt mig." Förstår Ni? Han sa: "Jag vill, att all äran ska gå till Gud."

Jag sa: "Tja, det gör den ju." Förstår Ni? Och jag sa: "Nåväl, jag tycker om den själv." Jag sa: "Jag tycker verkligen om den." Och jag sa: "Jag måste vara sanningsenlig."

Och han sa, han sa: "Nåväl, jag tycker inte om, att folk säger så om mig, välsignad vare Gud!"

Jag sa: "Det finns bara en skillnad mellan mig och Dig, jag är ärlig med det, och det är inte Du."

¹³ Vem som helst tycker om . . . Om man tar ett litet barn och skryter litet om honom, så gör han ett bättre jobb. Förstår Ni? Det är riktigt. Förstår Ni? Och Gud, Han tycker alltid om att tala om för sina barn, då de gör rätt. Man tycker om att tala om för dem, då de gör fel, så varför inte tala om det för dem, då de gör rätt? Förstår Ni?

¹⁴ Så jag tackar förvisso Gud för broder Neville, som är pastor för den här hjorden här i tabernaklet. Och att se den mannen, med metodistisk bakgrund, sen till att . . . Å, vill liksom inte äta i fel stall. Så . . . Men tar reda på det genom den – Den store Helige Ande och kommer nu in i de där gåvorna. Och så flytande Den Helige Ande använder honom, då han inte använder sitt eget sinne. Ge akt på uttydningen med samma rytm och samma upp- och nedgångar, liksom substantiv och pronomen osv. och svarar på det direkt igen.

¹⁵ Och den här lille brodern, jag tror inte, att han är . . . Junior Jackson. Nåväl, jag ska hålla tyst, Junie. Jag tackar Gud för Junie Jackson, brodern har förvisso en stor gåva från Herren.

¹⁶ Och håll Er bara alltid ödmjuka! Nu har varenda en i församlingen någonting att göra. Men dra aldrig undan det för någonting annat, låt det smälta in tillsammans med resten av församlingen. Det är för Gud, allting. Förstår Ni? Förstår Ni? Alla ska inte vilja tala i tungor, alla uttyda.

¹⁷ Försök att göra någonting gott och fortsatt bara att vara goda. Ge inte rum för någon ondska, avund, tillåt ingen bitterhet! Hur elak personen än är och hur illa de talar om Dig, tänk aldrig illa i Ditt hjärta emot dem! För just där kommer djävulen att sätta in, arbeta upp någonting just där. Håll bara alltsammans övertäckt med gudomlig kärlek, medkänsla och tillrättaläggande, och gör gott mot dem, som gör ont mot Er! "Om Ni bara gör gott mot dem, som gör gott mot Er, å," sa Jesus, "gör inte publikanerna detsamma?" Förstår Ni? Syndarna, vem som helst kan vara god mot dem, som är goda mot dem. Men var god emot dem, som inte är goda mot Dig, gör någonting för de där,

som inte skulle göra någonting för dig! Lägg ett gott ord för den människa, som skulle tala illa om Dig, och på det viset håller Du all bitterheten ute ur Ditt hjärta. Och Du är alltid kär i alla då, så länge Du stannar kvar i kärleken.

¹⁸ Nu säger man: "Men de gjorde. . ." Vi är inte domaren, Gud är Domaren. Och Du vill väl inte, att den där stackaren ska bli förkastad, eller hur? Förvisso inte, vilka de än är. Du skulle inte vilja det, så försök att vara snäll mot dem! "Och kärleken döljer en myckenhet av synder." Mmm. Jajamensan. Kärleken, just den där goda, kristna, gudomliga kärleken.

¹⁹ Om en man kommer fram och kallar Dig för "frimickel" och alla sorters namn, uppför Dig nu inte på samma sätt, då Du inte kan uppföra Dig på samma sätt, så gå bara därifrån! Men i Ditt hjärta borde Du ha det så, att Du kan säga: "Nå, det. . . Kanske, broder, om du nu förstod det liksom jag gör, att Du skulle känna liksom jag gör för det." Förstår Ni? Och var bara riktigt älskvärd mot honom och låt det gå vidare så där! Och även om vi kanske har så olika åsikter som öst är ifrån väst, det har ingen betydelse.

²⁰ Liksom jag sa här om kvällen, jag har en bror, som är. . . Han är en man i mansstorlek, Melvin. Han är lång, ljushårig. Vi ser nu inte mer lika ut, än om vi inte alls vore släkt. Och vår – vår aptit är olika, och våra önskemål är olika. Men ändå är hans mor min mor, hans far är min far, han är min bror. Förstår Ni? För vi föddes i samma familj.

²¹ Nu har vi olika åsikter. Melvin är inte en kristen och han tycker om baseball, hästkapplöpningar och sådana saker. Och jag – jag tror att han tycker om chokladpaj, så jag är säker på, att vi tycker olika där. Så jag – jag tycker inte om hästkapplöpningar eller baseball, jag tycker om att fiska och jaga. Förstår Ni? Och han skulle inte bry sig om det, och jag skulle inte bry mig om det andra. Så då, ser Ni, men han tycker om chokladpaj och jag tycker om körsbär. Så då. . .

²² Nu antyder jag ingenting, ser Ni. Men jag sa det där en gång i ett möte någonstans, att jag tyckte om chokladpaj, och nästa kväll fick jag omkring fem choklad- . . . Rättare sagt körsbärspaj, och jag fick fyra eller fem körsbärspajer, som systrarna hade bakat och tagit med åt mig. Oj! Vi hade verkligen fest i mitt rum! Men jag – jag menar det inte på det viset. Förstår Ni?

²³ Så jag menar bara att visa Er skillnaden, ser Ni. Men vad han än är, så älskar jag honom, han är min bror. Och så är han inte en kristen, för han ser sakerna i ett annat ljus, jag ser sakerna i Kristi Ljus. Men ändå kan jag inte säga, att han inte är min bror, för vi är bröder, födda i samma familj.

²⁴ Igår nu, citerade jag en sak, den där sista. Och kom nu ihåg, att det första budskapet, som kom till församlingen efter dem som Ni känner till, utom där nere i Kentucky, var att det kommer att vara mystiska saker i den här mötesserien, som kommer att

chockera många. Kommer Ni ihåg det? Det är på bandet nu. Förstår Ni? Igår kväll uppenbarades en av dem. Så det stoppade liksom för en sekund, men jag är säker på, att Ni fick tag i det. För Den Helige Ande framförde det, som skulle vara: "Ett Evtigt helvete, det finns ingenting sådant i Bibeln."

²⁵ Det finns inget Evtigt helvete. Om man hade Evtigt . . . Om man skulle brinna i helvetet i Evighet, då måste man ha Evtigt Liv, för att kunna vara där, om man är levande. Och det finns bara en enda form av Evtigt Liv, det är Gud! Förstår Ni? Så, och så lär inte Bibeln om ett *Evtigt* helvete, den lär om ett "alltid varande" helvete. Det där kan vara i tiotusen miljoner år, jag vet inte, men det måste ta slut.

²⁶ För jag var tvungen till att lägga in Det där inne. Jag håller det borta ifrån församlingarna osv., tills jag . . . Det är min sak att säga Det. Och så är det åtskilliga saker här, som det kommer att vara min sak att säga Det, och så finner vi dem varenda kväll.

²⁷ Men nu, från och med ikväll, börja sätta igång Ditt andliga tänkande, ser Du, låt Den Helige Ande bara låta Det tränga in! Och om Du då hör och inte håller med om Det, så gå bara bort och säg: "Stackars broder Branham, han – han vet bara inte. Jag ska be för honom." Och så gör Du det, och så kommer jag . . . Herren kommer att få mig att veta, vad som är Sanningen då, men sympatisera med mig, Du, bara och förkasta mig inte! Så då kanske det är sant också, men å, jag har det så härligt, då jag tänker på det här sättet. Så det är bara att få ändarna att passa ihop. Och jag, å, jag – jag kan ha fel. Men det kan vara en förändring där någonstans, som jag inte vet någonting om, så kanske du gör det, och så ber Du, att Herren ska visa mig den.

²⁸ Och nu, och framför allt, fortsätt att be för varandra och låt aldrig djävulen visa någon bitterhet någonstans! Förstår Ni? Håll Era själar rena i den här stunden, för vi är i den här världens historias avslutningstimmar. Förstår Ni? Vi är vid änden, vänner, utan ens en skugga av tvivel.

²⁹ Då vi kommer fram genom de här församlingstidsåldrarna, kommer vi att få reda på det ganska snart, och kanske en hel del av det ikväll. Vi går mer eller mindre tillbaka och får en bakgrund, där vi måste stänga det ute, och nu ikväll uppenbarar vi en del riktigt andliga saker. Kom nu ihåg, att jag har sagt det, Ni kommer att behöva ha Ert andliga tänkande på. Men ge akt på Skrifterna, det måste finnas *i* Skrifterna, och det måste vara *genom* Skrifterna. Förstår Ni? Kom nu ihåg . . . Bara kunskapen om Ordet, att säga: "Tja, jag gick i gymnasiet, jag gick i bibelskola, jag gick i högskolan." Det där betyder ingenting. Alla fariséerna och sadduceerna gjorde samma sak, och var en miljon mil ifrån att känna igen Jesus. Förstår Ni?

³⁰ Skrifterna, uppenbarelsen av Skrifterna, "den är fördold för de visas och klokas ögon och uppenbaras för småbarn, sådana

som vill lära sig." Så låt oss, Du och jag, vara småbarn och bara lasta ur våra hjärtan och säga: "Herre, tala om för oss, Du, så ska vi – vi ska lyssna." Och så få tag i den andliga tillämpningen. Kom nu ihåg det, ord som kommer att sägas från och med ikväll, få tag i den andliga tillämpningen, för vi kommer in i en stor, mystisk församlingstidsålder.

³¹ Nu tror jag det där var alltsammans. Kom nu ihåg imorgon kväll, vi är på en annan församlingstidsålder varje kväll. Och jag är säker på, att vi skulle kunna ha gott om tid imorgon, till att hålla på med det här hela dagen lång och sedan imorgon kväll också. Men, ser Ni, många av dem kommer att arbeta och jag ska försöka att bara få med själva huvudpunkterna i det här budskapet, träffa de punkter, som det talas om här, av vilka man kan ta en av dem och bara fortsätta, hålla på med den tills det bara inte kan sägas, vart det skulle bära hän. Förstår Ni? Men. . . Och sedan studerar Ni det hemma, och jag ska be för Er, och Ni ber för mig, och Gud välsignar oss tillsammans som Hans troende barn.

³² Innan vi nu börjar, undrar jag, om det skulle vara alltför svårt för Er, om vi kunde stå upp.

Och vet Ni, varför jag tycker om att stå och be? Jesus sa: "Då Ni står och ber, så be: 'Fader vår, som är i Himmelen.' Förlåt då varandra!" Förstår Ni? Och så utvalde Gideon sin armé en gång av de, som lutade sig ner och lapade vattnet, eller de som stod upp och fick i sig vattnet. Förstår Ni? Så de som föll, som hade – hade fallit ner inför avgudar, och han visste, att de inte var undersåtar, som skulle gå. Så den, som stod med sitt öga på vakt hela tiden. Det är så vi gör, står och ber. Nu tror jag på att böja knä och be också. Men att stå och be, jag tror, att det bara betyder någonting för oss på något sätt.

Låt oss böja våra huvuden nu, vartenda hjärta ska vara böjt också.

³³ Barmhärtige himmelske Fader, vi närmar oss nu högtidligt Din rättvisas Tron. Och vi kommer inte för att be Dig att ge oss rättvisa, för då skulle vi allesammans förtäras, utan vi kommer och ber: "Förbarma Dig, å, Herre!" Utgjut över oss ikväll av Din Helige Ande! Inte för att vi är värdiga, utan för att vi är ovärdiga och inser det och erkänner det och inte kommer i vårt eget namn, för det är inte tillräckligt. Vi har ingen rättvisa eller – eller någonting, vår yttersta rättfärdighet skulle vara smutsiga trasor i Dina ögon. Så vi kommer ödmjukt i Herrens Jesu Namn, och sätter Honom framför oss, Hans Förbundsblod, bär det på våra hjärtan och säger: "Gud, var barmhärtig mot oss syndare, som ber om barmhärtighet i nödens stund." Så att, då en dag den sista predikan kommer att vara predikad, vi vet inte, när det kommer att bli, sista gången ett rop kommer att gå i luften, Bibeln kommer att ligga hopslagen på predikstolen,

vapnen kommer att vara nerlagda, och taptot kommer att ljuda, solen kommer att gå ner. Å, Gud! Göm mig då, å, Tidsåldrarnas Klippa, i den stunden!

³⁴ Och vi ser, att det inte finns något sätt att komma undan nu, ingenting annat än genom Dig. Vi ser nationerna bryta samman. Vi ser Bibeln gå i uppfyllelse. Vi ser, att Israel håller på att vakna. Vi ser Budskapet till Församlingen. Och stunden är precis nästan över, vid den tiden, då stora ting ska uppenbaras och de Sju Inseglan öppnar sig.

³⁵ Gud, Gud, å, Gud, var barmhärtig mot oss, vi ber om barmhärtighet. Och som Din tjänare ber jag om barmhärtighet för varenda en i gudomlig Närvaro ikväll. Gud, må det inte vara en enda person ibland oss, som har synd på sin själ, utan må den bli renad just nu genom Herrens Jesu Blod, så att vi alla kan få mötas på den där lycksaliga platsen där borta bakom skyn!

³⁶ Och då jag närmar mig det här Skriftstället ikväll, Fader, å, jag är otillräcklig. Gud, det finns ingen tillräcklig av oss. Vi medger, att vi inte vet någonting, Fader, men vi är allvarligt beroende av Den Helige Ande, att Han skulle kunna uppenbara det för oss. Då vi genom vår – vår mentala kunskap, som Du gav oss, utvecklar historien, må Den Helige Ande ge den andliga tillämpningen åt våra hjärtan! Bevilja oss det, Fader, för vi väntar på Dig i Jesu, Din Sons Namn. Amen. Var så goda och sitt!

³⁷ I det 2:a kapitlet av Uppenbarelsboken och den andra församlings-, den tredje församlingstidsåldern. Börja... [En syster talar ett annat tungomål. – Utg.] Ursäkta mig!

³⁸ Fader vår, som är i Himmelen, helgat vare Ditt Namn! Tillkomme Ditt Rike, ske Din vilja, på jorden som den gör i Himmelen! Vi ber Dig, att Du ska vara hos oss, Fader, och välsigna oss och hjälpa oss att vara visa byggmästare i denna stund av stort trångmål ibland folket. Då förvirringen och allt det här fortsätts, hjälp oss att göra vårt bästa, Herre, att vara Dina tjänare genom Kristi Namn! Amen.

³⁹ Nu sa jag det där först, så att Ni ska veta. La Ni märke till, att uttydningen inte kom till Ordet? Vår syster var smord med Den Helige Ande, utan tvivel, men hon hade gett budskapet sedan Ordet hade kommits in i, ser Ni. Det är bara litet grand utanför tingens ordning. Nu var det där all right, kära syster, vem Du än är. Den Helige Ande över Dig, å, det är så svårt att hålla inne det, så där, det vet jag. Det är precis som... Eller då man säger någonting och... Ser Ni, men det var all right. Men Du kände det troligen redan innan vi började, ser Du. Och det är orsaken, ser Ni, det kommer tillbaka, då Anden arbetar. Profeterarnas andar är underordnade profeterna, ser Ni. Det är Ni.

⁴⁰ Nu kanske Den Helige Ande smörjer Dig igen, precis... Jag hoppas, att Han gör det, precis sedan mötet är över. Och ge akt på, att uttydningen kommer, ser Ni, för det borde vara precis i

rätt ordning då, ser Ni. Men vi höll just på att närma oss Ordet, ser Ni, här inne. Så det där var nu verkligen av Gud, det var det verkligen. Jag tror det och känner det av hela mitt hjärta, för jag kände ekot av det, ser Ni. Men Den Helige Ande. . . Det var inte i rätt tid. Han har ett budskap till systemen åt församlingen, men det är *här* Han arbetar med Sitt Budskap nu. Ser Ni, Han blandar inte ihop Sig, Han ställer allting i ordning. Jag är säker på, att varenda en förstår det, ser Ni, det där är precis rätt.

⁴¹ I det – i det 2:a kapitlet i Uppenbarelseboken, nu. Och låt. . . Vi börjar ikväll med – med Pergamus Tidsålder, 12:e kapitlet. Igår, nu, slutade vi med den 11:e versen:

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! Den, som övervinner, ska inte skadas av den andra döden.

⁴² I den första församlingstidsåldern, nu, fick vi reda på, att nikolaiterna hade kommit igång. Gud uppenbarade Sig som. . . Jesus uppenbarade Sig som Gud Allsmäktig, ingen annan, inga delar, inga bitar av Gud, Han ensam var Gud.

⁴³ I gårdagskvällens församlingstidsålder fick vi reda på, att Han stod vid dörren, och Han skrev de här sakerna till församlingen och berättade för dem om deras fattigdom. Men Han sa, att de var vid en. . . De här nikolaiterna osv., som Han hatade.

⁴⁴ Igår kväll var de. . . Bar de martyrkronan. Han sa till dem att inte frukta, intill döden, att Han skulle – Han skulle vara hos dem. Och sedan till sist sa Han: ”Den som övervinner! Den, som övervinner, ska inte skadas av den andra döden.”

⁴⁵ Om det nu finns en död, och vi känner till den, då måste det finnas en död till någonstans. För den ena döden, den dör vi här i köttet, den andra döden, den dör vi i anden, själen. Det heter: ”Och den själ, som syndar, den ska förvisso dö.” Dö är att bara ”absolut gå ut ur allting”, ser Ni, man är – man är. . . Döden betyder ”att bli borttagen, det är – det är – det är bortburen, bortgömd.” Så då våra nära och kära dör, är de ute ur existensen, så långt vi vet. Vi kallar det för död.

⁴⁶ Men en kristen dör inte. Det finns inget Skriftställe om att en kristen dör, för han har Evgit Liv. Då en syndare dör, är det slut med honom, och hans själ kommer till sist att dö. Men då en kristen dör, väntar han bara hos Jesus på att få komma tillbaka igen. Å, jag hoppas, att jag får tid till att komma till det där vid slutet av den här synen ikväll, till det där, där vi kommer tillbaka. Och Ni kommer att få se det, hur det för fram samma sak om den andra döden. Detta samma kapitel, som vi är i ikväll för fram samma sak och en så vacker tillämpning här.

⁴⁷ Nu – nu ikväll ska vi läsa det här brevet riktigt kvickt, för jag har en del – en del historisk information, som vi vill komma till först och försöka att inte hålla Er kvar alltför länge. Nu vid. . .

Sedan de här mötena är slut, om jag någon gång läser det här alltför fort, om Ni vill ha fatt i tillämpningen av det, så har broder Mercier det alltsammans, jag ger honom anteckningarna direkt, och han skulle kunna, för att han skriver på boken, skulle han kunna ge Er vad som helst, som Ni vet. . . Som Ni – Ni vill ha av det. Det skulle vara all right, broder Mercier.

48 12:e versen:

Till Pergamus församlings ängel skriv: "De här sakerna säger han som har det skarpa svärdet med två eggar:

'Jag känner till dina gärningar och var du bor, just . . . Satans säte . . . och du håller fast vid mitt namn och har inte förnekat min tro ens i dessa dagar, då Antipas var min trofasta marty, som blev dödad ibland er, där Satan bor.

Men jag har några saker emot dig, för du har där dem, som håller sig till Balaams lära, hans som lärde Balak att kasta en snubbelsten framför Israels barn, till att äta saker, som helgats åt avgudar och till att begå otukt.

Likaså har du också dem, som håller sig till nikolaiternas lära. . . (det var gärningar där tidigare i Efesus, nu har det blivit en "lära"). . . nikolaiternas lära, . . . (Kommer Ni ihåg, att jag sa Er det där här om kvällen, hur det hade utvecklats till det? Gärningar i Efesus, nu är det en "lära"). . . nikolaiternas lära, de saker som jag hatar. (Hmpf!)

Omvänd dig! Annars ska jag komma till dig skyndsamt och ska strida mot dem. . . (inte den verkliga församlingen). . . dem med min muns svärd.

Han, som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! Till den, som övervinner, ska jag ge att äta av det dolda mannat och ska ge honom (honom) en vit sten och i stenen ett nytt namn skrivet, som ingen människa vet, utom den, som får det."

Nu må Herren lägga Sina välsignelser till Detta och hjälpa oss nu, då vi försöker!

49 Ifråga om den här församlingens bakgrund, nu. Det är den tredje församlingstidsåldern, som kallas Pergamus. Och den tid som den här församlingen existerade, var från 312, 312 e. Kr. till 606.

50 Tidsåldern var: falsk lära, Satan som ljuger, grundandet av påvestyret och äktenskap mellan kyrka och stat.

51 Belöningen var: dolt manna, en vit sten.

52 Och stjärnan, den här församlingens ängel, med hjälp av allt, som Den Helige Ande ville låta mig göra, har jag valt den

helige Martin. Det var uppenbarelsen, som gavs mig om det, för att jag läste om de andra heliga under den där tiden. Jag valde den helige Martin, för att han var en gudfruktig man, enligt min mening var han tio gånger mer apostel än den helige Patrick var.

⁵³ Nu var den helige Patrick den helige Martins systerson. Den helige Martins syster var mor till den helige Patrick. Och den helige Martin var . . . Naturligtvis var han den helige Patricks morbror.

⁵⁴ Hans liv var nu från 315 e. Kr. till 399. Här är nu orsaken till, att jag valde honom framför andra heliga på den tiden, på grund av sättet han bevarade sig själv. Och under Guds inspiration, jag tror inte att . . .

⁵⁵ Den katolska kyrkan kanoniserade honom nu inte, de kände inte igen honom, och det är ett skäl till, till att jag valde honom. Mmm. Mmm. Och alla de här, som vi ser, som har det andliga ämbetet, förkastades av den där tidiga församlingen. Den – den nikolaitiska församlingen förkastade dem på grund av de här sakerna: de var andliga. Och som jag har ritat ut här, höll Församlingen på att trängas ut, och den nikolaitiska läran var i – var i majoritet. Och den sanna Församlingen var i minoritet, har alltid varit det.

⁵⁶ Och som jag sa från början, det var Jesus, som sa: "Frukta inte, lilla hjord, det är Er Faders goda vilja att ge Er Riket." Det är därför, jag tillämpar Riket på ett andligt Rike. Och vi är . . . Har ett andligt Rike, och vi är så glada för det, och en Kung i det här Riket. Kom ihåg, att Han är de heligas (*de helgades*) Kung, Han är deras Kung, som leder dem.

⁵⁷ Den helige Martins liv var . . . Är ett av de mäktigaste mirakelfyllda livet av någon i församlingstidsåldrarna. Hela vägen från och med den helige Paulus var han en av de andligaste männen. Han var . . .

⁵⁸ En av hans första kraftgärningar var . . . Han var soldat till att börja med, tror jag. Och så en dag kom han förbi, och där var någon . . . En – en man, som låg där, kall och skälvande, och alla människorna, som var villiga . . . Rättare sagt, inte var villiga, utan skulle kunna hjälpa mannen, de bara gick förbi honom, liksom prästen och leviterna gjorde i den *Barmhärtige samariten*. Men då den helige Martin kom förbi och insåg sin plikt som en kristen troende, hade han en rock, en slängkappa över sina axlar, han skar itu den med sitt svärd och gav hälften av den åt tiggaren, han tog den andra hälften. Och den kvällen började hans bana, för Jesus Kristus uppenbarade Sig för honom i en syn, insvept i samma mantel, som han hade delat itu. Det uppfyllde Skriftstället: "Vad Ni har gjort mot dessa, det har Ni gjort mot mig."

⁵⁹ Så ta det som en lektion! Vad Ni än gör mot någon, det gör Ni mot Kristus. Kom bara ihåg det! Nu Ni . . . Låt oss säga det där

tillsammans [Broder Branham och församlingen talar unisont. – Utg.]: ”Vad man gör mot andra, det har man gjort mot Kristus.” Så vad han är tänker om Dig, det är vad Du tänker om honom, ser Du, som ger Dig välsignelsen.

⁶⁰ Det där var hans första mirakel och början på hans ämbete. Det är så mycket med det där, jag – jag skulle inte ha tid. För jag vill ha Er tillbaka imorgon kväll och varenda kväll, så jag vill inte uppehålla Er för länge.

⁶¹ All right, nästa mirakel, som jag valde att tala om ikväll.

⁶² Han rev ner hedendomen absolut, och han var starkt emot Roms kyrka. Han var absolut oenig med alla biskoparna i Roms första kyrka, han. . . De höll på att bli världsliga osv. så där, och han stod emot dem. Han var förvisso emot dem. Det är ett mirakel, att han ens fick leva i den sortens tider. Nu. . .

⁶³ Men han förstörde en hednisk lund en dag och rev ner ett hedniskt altare, och där stod ett heligt träd bredvid det hedniska altaret. Och han högg ner det här trädet, och många, som stod bredvid blev förnärmade över det. Han sa: ”Om jag är en gudsman. . . Bind mig åt det håll det där trädet lutar och låt trädet falla på mig! Om jag är en gudsman. . . Om jag inte är en gudsman, kommer trädet att döda mig. Om jag är en gudsman, kan min Gud vrida det där trädet åt ett annat håll.” En riktig utmaning! Så de började hugga på trädet. Och då trädet började falla, snodde det runt och dödade en skara av åskådarna. Gud vände det upp mot kullen. Ett mirakel! Å, hela tiden var det mirakel i hans möten.

⁶⁴ Ett mirakel till, som jag tänkte tala om, var ett dött barn, som han la sin kropp över. Och det uppstod tillbaka till livet igen, sedan han hade bett för det här barnet en stund.

⁶⁵ Ett annat ett, som är enastående för mig, var kejsaren. Och han skulle till att döda några av Guds folk, som var fyllda med Den Helige Ande. Och naturligtvis var han biskopens i Roms första kyrka högra hand vid den tiden, och han var faktiskt påve innan han blev kallad för påve. Hans namn var D-a-m-a-s-u-r, och han dödade alla de kristna, som han kunde få tag i till att döda. Och – och den här kejsarens hustru, var hedning och det var mörker över hennes eget hjärta.

⁶⁶ Och då denne helgade helige Martin kom för att medla, hans hustru uppmanade honom att han skulle försöka medla för att dessa kristna inte skulle bli dödade. Naturligtvis, då han till sist kom till honom, gjorde det ingen nytta, för han var bara den här påvens högra hand. Så han dödade de här kristna, som var fyllda med Den Helige Ande, ändå.

⁶⁷ Men den helige Martin ville ha intervjun med honom, och vakterna stoppade honom vid grinden. Nåväl, den helige Martin föll på sitt ansikte och låg där och bad, tills Gud visade honom

att gå in. Då han reste sig upp därifrån, gick han till de där låsta dörrarna, och de öppnade sig av sig själva, han gick rakt in.

⁶⁸ Nu är det här historia, det är inte bara någon, som skriver om honom, och bara litet. . . Om det var någonting, de skulle ha förtutfattade meningar om, om det skulle vara någon kyrka, som talar, eller, jag skulle säga, åtminstone särskilt påvekyrkan, skulle de inte nämna de där sakerna. Men, ser Ni, historien citerar sanningen. Förstår Ni?

⁶⁹ Och den här mannen, den helige Martin, gick raka vägen fram och rätt förbi varenda vakt och allting annat, raka vägen in till platsen framför kejsaren. Och kejsaren ville inte respektera Guds tjänare. Som Ni vet, är det – det där är inte väluppfostrat. Så han bara vände bort sitt huvud och ville inte ens respektera honom. Vet Ni, vad Gud gjorde? Han försökte tala till honom, och han höll bara sitt huvud bortvänt, och Gud skulle få den här hedningen att visa respekt för Hans tjänare. Så Han satte bara eld på saken, och det brände ut honom rakt ut ur hans säte, reste upp honom, fick honom att stå upp.

⁷⁰ Nu är det där – nu är det där biblisk historia, *Nicenska rådet*. Han måste respektera Guds tjänare, Han fick honom att stå upp. Den svedde till och med sätet, där han satt, elden gick genom hans kropp och svedde botten på sätet, och han blev tvungen att hoppa upp därifrån. Gud har ett sätt att göra saker, som Ni vet. Mmm. ”Gud kan av dessa stenar låta barn uppstå åt Abraham.” Och kom ihåg, Ni, att samme Gud bor ibland oss ikväll. Det är samme Gud. All right.

⁷¹ Och så ett till, som jag tycker om, och sedan ska jag sluta. Jag har några här, men jag kommer. . . Det här är nu ett, som jag tyckte mycket om, då han en dag väntade på de sina i bön i sin studerkammare.

⁷² Och han – han var en stor man, och han bar sin Församling, som var fylld med Den Helige Ande, och rev oss alla. . . Å, han var en. . . Fick dem alla fyllda med Anden, hela hans församling. Och hela vägen ut igenom hela landet utförde de kristna mirakel och tecken och under.

⁷³ Ser Ni, Gud talar till Sin budbärare, budbäraren talar till lekmännen. Och då är det det, som äger rum, ser Ni, Han – Han håller lekmännen och honom på samma sätt i Gud. Ser Ni, Den Helige Ande flödar genom deras grupp.

⁷⁴ Många gånger, då de gjordes till martyrer, ställde de ut predikanten mitt ibland dem (så *där*) och dödade dem alla på samma gång. Och vilka vidriga saker de gjorde mot de där människorna! De brände dem. De tog människor och spikade fast dem med. . . På stockar och släppte lös vilda hundar, eller. . . Och lät dem äta från personens rygg och drog ut deras inälvor innan personen hade dött. Tog kvinnor, skar av deras högra bröst och lät dem stå där medan deras hjärta slog och

dunkade, tills de störtade ner, döda, så där. Tog deras barn från väntande mödrar och gav dem till föda åt grisar osv., lät mödrarna stå och titta på det. Och allt möjligt!

⁷⁵ Nu skulle man ju inte kunna tro, att människor, som bekände sig som kristna, skulle göra det där. Men lyssna, Bibeln säger, Jesus sa: "Det ska komma att ske, att de ska döda Er och tro, att de gör Gud en tjänst." Ni kommer väl ihåg, att samme Jesus, som sa det där, genom samme Ande förutsa det igen i ändens tid. Det måste komma. Om de här andra stämde fullkomligt med Skriften, så ge akt på det och se efter, om det inte stämmer överens exakt genom Skriften och genom historien! Gud sa, att det skulle ske, här är historien, som säger, att det skedde. Gud sa, att det skulle ske här, och det var här, som det skedde. Ser Ni, precis exakt. Så vad ska vi göra, då vi kommer fram till Laodiceas Församlingstidsålder (titta, var vi är någonstans nu) och de veer osv. som uttalas emot den?

⁷⁶ Så det här nu då, han var där inne och bad, medan hans församling väntade. Och så kom det en tiggare till dörren och knackade på hans dörr, och han öppnade dörren (och han var ju upptagen), och han sa till honom, att han behövde en – en klädnad. Han var naken och hade ingenting, det var kallt, och han sa . . . Han skickade iväg honom för att träffa diakonchefen. Och diakonchefen blev irriterad på honom och körde ut honom. Och då han gjorde det, upprepades det, han kom tillbaka igen och sa till den helige Martin, att – att diakonen hade kört ut honom.

⁷⁷ Och så, ungefär samtidigt, kom då den här diakonchefen tillbaka in och sa till honom liksom på skarpen, att: "Din församling väntar på Dig! Du låter dem vänta!" Men han var i bön. Det är bättre, att han stannar kvar i bön, tills han känner sig ledd av Gud att gå ut.

⁷⁸ Och den här tiggaren kom tillbaka till dörren. Och den helige Martin tog av sig sin egen fina klädnad och gav den till tiggaren och fick diakonchefen till att gå och hämta en annan och ge den till honom. Så han fick lov att hämta en klädnad i alla fall och sätta den på den helige Martin. Och han bar den mindre fina klädnaden ute inför folket i stället för sin fina klädnad.

⁷⁹ Ser Ni, det visar bara: ge det bästa, som Du har, ge Ditt liv, ge Din tid, ge allting åt Kristus! Så lever denne samme Ande, som bodde i Kristus, i Dig och – och ditt inflytande i Ditt grannskap och på de människor Du har att göra med kommer att bli så mycket likt Kristus, att det kommer att göra samma sak, som Kristus gjorde.

⁸⁰ Till sist hände det, att folk låg i skuggorna och blev helade. Det där – det där är riktigt, precis så mycket kärlekskraft var det omkring dem. Och de sa, att: "Då den helige Martin predikade, sedan han hade kommit ut med sin mindre fina klädnad på sig,

så märkte hela församlingen en Ljusstrålning runt hela honom." Mmm. Förstår Ni? Ser Ni, för han hade gjort det rätta.

⁸¹ Gör alltid rätt, Din plikt mot Gud! Tänk rätt, det är Din plikt mot Dig själv. Och då måste Du hamna rätt. Det är riktigt, det måste Du bara.

⁸² Nu vill vi börja nu med att försöka ta det här i en förklaringarnas förteckning ikväll, för Det verkar mycket starkt här.

Nu, till Pergamus församlings ängel, skriv: "De här sakerna som han säger, som har det skarpa två- . . . svärd. . . skarpa svärdet med två eggar."

⁸³ Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till, att Han presenterar Sig igen ikväll i Gudomligheten. Varenda församling var ett av Hans förhärlijade tillstånd: Den, som hade tolv stjärnor. . . Rättare sagt, "sju stjärnor i Sin hand, Han, som har det skarpa tveeggade svärdet", ser Ni, ett eller annat, "Han, som har fötterna av mässing, ögonen, som går med. . . Eldslågor." Han presenterar Sig tillbaka till Sin Gudomlighet.

⁸⁴ Nu säger man: "Var ligger Gudomligheten i det här: 'Han med ett skarpt tveeggat svärd, som kommer ut ur Hans mun?'"

⁸⁵ Nåväl, *svärdet* är "Ordet". Hebreerbrevet 4, vi tog det i början, då vi gick igenom denna Hans Gudomlighet. Svärdet, vi fann i Hebreerbrevet 4:12, att det var: "Guds Ord var skarpare än ett tveeggat svärd." Är det där riktigt? Det där var Guds Ord. Är det så? Se upp nu, Ni ha- . . . Får de här tolkningarna. Spåra nu upp det där Ordet, Johannes 1, "I begynnelsen" (för länge sedan) "var Ordet, som skapade himlarna och jorden." Är det riktigt? "Och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gudomlighet. Och Gudomligheten blev gjord till kött och bodde ibland oss." Är det riktigt? "Ordet blev gjort till kött och bodde ibland oss."

⁸⁶ Och här står Han här, Denne i begynnelsen: "Säg detta till Pergamus församlings ängel! Säg det här till honom: 'Jag är Guds Ord.'" Å, vi ser Honom borta i Uppenbarelsboken, där Han kommer med Sin dräkt doppad i blod, med krona på Sitt huvud, ridande på en vit häst, och på Hans länd var det skrivet: "Guds Ord." Å, jag tycker om det där. Han är Ordet, Guds Ord. Så vi ser denna Gudomlighet då i början, för att presentera Sig, Han är Ordet.

⁸⁷ Om Han nu är det levande Ordet, så är Det Här, skrivet i Bibeln, en del av Honom. Så om Du kan ta emot Detta in i Honom (vilken är Ordet), kommer det här Ordet in i Dig genom tron, gör Det levande, för. . . Å! Få tag i Det Där! Ordet kommer in i Dig, om Den Helige Ande är där, är det levande så fort det kommer in, och vartenda löfte är sant. Ingenting. . . "Därför, om Du säger till det här berget: 'Flytta Dig!' och inte tvivlar i Ditt hjärta." För (vad då?) Du är Gudomligheten, som talar. Tror Ni på det? Bibeln säger så. Och vad Du än säger ska gå i uppfyllelse, om Du

inte tvivlar, om Du kan få allt av världen utfostrat ur Dig, låter Den Helige Ande göra Dig till en full son eller dotter till Gud, ingen värld, ingen fördömelse, inget tvivel. Vad är det då? Det är inte längre Du, det är Gud i Dig. Då tar Du Hans Ord, Det är ett löfte, och säger: "Fader, det är Ditt löfte." "Satan, . . ." Någonting måste flytta på sig. Förstår Ni? Förstår Ni?

⁸⁸ Nu kan man inte göra det där, förrän Gud har uppenbarat för en då, hur det ska vara i det där fallet. Förstår Ni? Då man sedan vet, hur det ska vara i det där fallet, då kan man säga det, liksom Jesus. Han var Ordet. Är det riktigt? Och ändå sa Jesus, mannen, tabernaklet: "Jag gör ingenting, utan att Fadern visar mig det först."

⁸⁹ Så då är det inte Ordet, förrän det har uppenbarats för en. Får Ni tag i det? Inte underligt, att folk säger, att "undrens tid är förbi", Ordet är inte uppenbarat för dem. Inte underligt, att de inte kan tro på Den Helige Ande, Ordet är inte uppenbarat för dem. Inte underligt att de inte kan se uppenbarelsen om dopet i Jesu Kristi Namn, Ordet har inte uppenbarats för dem än. Och ändå har de inte ett enda Skriftställe att gå till, det finns inget ställe, där någon någonsin döptes på något annat sätt.

⁹⁰ Ifråga om Den Helige Ande, säger Bibeln att: "Ingen människa kan kalla Jesus för Kristus annat än genom Den Helige Ande." och så säger folk, att de inte tror, att Den Helige Ande är riktig. Förstår Ni? Ser Ni, det är inte gjort för dem. Jesus sa: "Ingen människa kan komma till mig, utom om min Fader drar henne först. Och alla de, som min Fader har" (föregående tid) "gett mig, kommer att komma till mig." Å, är inte det där vackert! "Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig. Ingen av dem kommer att gå förlorad, utom fördärvets son, och jag ska . . . (han var ju född till det ändamålet), och jag ska låta honom uppstå igen på den yttersta dagen."

⁹¹ Oj, oj! Där var det, som våra namn skrevs i Lammets Livsbok: alltsedan världen grundlades. Är inte det där vackert! Hur skulle vi kunna tvivla?

⁹² Å, Gud, ta bort tvivlet ifrån oss, omskär bara våra stackars mänskliga hjärtan, så att det inte finns något tvivel alls ibland oss! Det är min bön. Rulla bara bort vartenda tvivel, Herre! Låt mig leva ljuvligt, ödmjukt och vandra liksom ett – liksom ett Guds lamm på jorden! Låt – låt mig vandra liksom Han vandrade! Låt mig tala liksom Han talar! Låt mina motiv vara som Hans motiv! Låt – låt mig . . . Låt andra finna Jesus i mig! Låt mig förlora mig själv och finna det, Herre, i Dig! Just så, låt mig bara förlora mig själv och finna det i Dig, vara precis så iklädd Kristus, att det inte finns rum för något tvivel där, bara för vad Han säger!

⁹³ Gå nu inte hit ut och säg: "Ära vare Gud! Halleluja! Pris ske Gud! Ser Ni, vad jag kan göra? Ära vare Gud!" Du har inte fått

Det än. Det var inte så Han gjorde det, nej, att brösta sig och säga: ”Ser Ni, vad jag kan göra? Jajamensan, jag är so- . . . ” Näå. Han tog aldrig äran för någonting, Han gav den till Gud och vandrade ödmjukt och ljuvligt med en sådan atmosfär omkring Sig, att folk bara älskade att vara i närheten av Honom. Bara Hans fiender . . . Och Han älskade dem så mycket, att Han ständigt bad för dem, hela tiden. Och det där var vårt exempel, mitt exempel, att göra för andra liksom Han gjorde för oss.

⁹⁴ Nu vill vi notera här igen nu, i den 2:a versen, den som skulle vara den 13:e:

*Jag känner till dina gärningar och – och var du bor,
ja . . . Satans säte . . . och du håller fast vid mitt namn
och har inte förnekat min tro, . . .*

⁹⁵ Ser Ni, de bodde, där Satan har slagit sig ner, och ändå håller de fast vid Jesu Namn. Ser Ni, ”Och har inte förnekat min tro.” Vad för slags tro gav Han dem? Pingst-tro, vid begynnelsen. De hade en nikolaitisk tro där, en kyrkoorganisation osv. som de höll på att bygga upp, en kyrka som kom till under organisationen. Men Han sa: ”Ni kom bort ifrån det där, Ni hatade det, och det gör jag också. Och Ni har inte förnekat mitt Namn, Ni har inte följt efter deras små kulter osv., Ni har stått riktigt fast vid mitt Namn. Och Ni har fortfarande min tro, liksom den var i begynnelsen.” Å, jag tycker om det där!

*. . . inte förnekat mitt namn, ens som de på den tiden
då . . . (Jag antar, att Ni uttalar det där A-n-t-i-p-s) . . .
Antipas var min trofaste martyr, som dödades ibland er,
där Satan bor.*

⁹⁶ Jag ska stanna där bara en minut. ”Satans säte.” Vi vill liksom sysselsätta oss med de här sakerna, jag vill, att Ni ska få tag i Det. Var säkra på, att Ni gör det nu! ”Satan, säte.” Nu uttalade Gud i 1 Mosebok, var Satans säte var, och det var i Babylon. Det har alltid varit Satans säte, och i Uppenbarelseboken var det samma sak. Men om Ni lägger märke till det, så ändrade Babylon sig ifrån *hedniskt* till ”påvligt”.

⁹⁷ Och i de tidiga åren nu, eller precis (några år) innan det här ägde rum, byggde Satans säte den stora . . . Jag antar, att Ni skulle kalla honom för en prä- . . . Kaldeernas konungapräst. Babylons prästerskap ändrade hans säte, då perserna förföljde honom, och han lämnade Babylon. Hans namn var A-t-t-a-l-u-s, Attalus, Babylons store konungapräst. Då perserna kom in och tog makten i Babylon och körde ut kaldeerna, flydde Attalus, deras konungapräst, och tog sitt säte i Pergamus. ”*Satans säte* är där man bor.” Får Ni tag i det?

⁹⁸ Det är nu därför, som jag går tillbaka för att plocka upp den här historien ur kyrkohistorien, för att finna var . . . Vad som ägt rum, då Han sa: ”Du bor där Satans säte är.”

⁹⁹ Jag tänkte: "Nåväl, var skulle det där kunna vara, en viss sak, 'Satans säte'?" Så finner jag, att den här store kungen, efter att han hade flytt från de segrande perserna, som hade tagit makten (enligt Daniels syn), kom han till den här staden Pergamus i Rom och tog sitt högkvarter där. Satan flyttade sitt högkvarter från Babylon till Pergamus, där han (i framtiden) skulle starta det nya Babylon. Oj, oj! Nu har Ni bakgrunden till var vi är någonstans. All right.

¹⁰⁰ Och där gjorde han nu den här underbare brodern till martyr, Antipas blev gjord till martyr där.

¹⁰¹ Sedan bytte han teknik. Först var han förföljare av de kristna. Å, så han hatade kristenheten! Och han var präst-kung själv, hedning till natur och inriktning. Sedan ändrade han sin attityd och gick samman med Konstantin.

¹⁰² Konstantin ansågs alltid vara (och är det av de påvliga än idag) upprinnelsen till Knights of Columbus, den som gav den där blodiga eden, nu. Men Konstantin (jag säger det här med vördnad och respekt), enligt mitt sätt att läsa det i historien blev han aldrig omvänd.

¹⁰³ Han drömde nu en dröm en natt, att om han . . . Han såg ett kors och sa, att genom detta skulle han vinna fältslaget, och . . . För att han hade utlovat lättnader åt de kristna, att han skulle bli en kristen, om de skulle be för honom, att han skulle vinna det där fältslaget. Och jag stod bredvid bron där . . . På andra sidan om deras bro, där han sov och drömde sin dröm. Och han vaknade upp och målade ett vitt kors på sin och alla sina krigares sköldar. Och det var där Knights of Columbus utformades, vilken är under Romersk-Katolskt herravälde. Men han gjorde aldrig någonting religiöst. Det enda han någonsin gjorde, som är skrivet i historien, som jag någonsin har sett, det var, att han satte ett kors uppe på St. Sophia-kyrkan. (Hmpf!) Men han var politiker, och då han var Roms kejsare vid den tiden, gick han och hans hedniska präst samman och införde tillsammans den ljumma församlingen, som kallades den nikolaitiska, vid den tiden. Kristenheten, som lutade åt ett prästerskap och ville ha det i sin församling, som vi har tagit i framtida studier av Efesus-församlingen osv. och – och av Smyrna, de där nikolaiterna.

¹⁰⁴ Nu hade nikolaiterna blivit . . . Inte "gärningar", liksom det var tidigare i begynnelsen *här*, utan *här* är det en "lära". *Här* var det "gärningar", de bara försökte att få in det. Men *här* borta i den tredje församlingstidsåldern har det blivit en "lära", överstepräster, fina män. Hade inte kallat dem för påvar ännu, men de kallades för ärkebiskopar, fina män, vet Ni, namnkunniga. Och deras lära var, var, den var formell.

¹⁰⁵ De var på väg bort ifrån den Andefyllda Församlingen, som leddes av Den Helige Ande. De lät dem gå bort i minoritet och kallade dem för "kättare", för att de inte ville hålla med dem om

att ha de här stora samfunden. Men Församlingen ville stå fri under Den Helige Andes jurisdiktion och makt, liksom Kristus hade lovat dem. Han skulle vara med dem, och det var deras Kung. Å! Deras Kung!

¹⁰⁶ Den sanna församlingen har aldrig ändrat sin attityd, att inte låta sig regeras av något slags styrelse. . . Jag vet inte, vad Ni kallar dem där ute, kardinaler och biskopar och påvar, ofelbara människor. Vi tror, att det finns en enda ofelbar En, Han är vår Kung, Han är Jesus Kristus tillsammans med oss nu i form av Den Helige Ande. Gud i oss, som lever ibland oss, leder oss och vägleder oss till Livets vatten, ger Sig tillkänna, visar, liksom Han gjorde bland de där tidiga heliga och martyrerna, att Han var Herren, skapelsens Gud, som helar de sjuka, låter de döda uppstå, visar syner, kastar ut djävlar.

¹⁰⁷ Inte en enda gång kan jag någonsin plocka fram en enda sak, bland alla den nikolaitiska församlingens biskopar, som utgjorde Roms prästerskap, påven, inte en enda gång i historien har vi något vittnesbörd om att någon av de där biskoparna någonsin lät de döda uppstå eller någonting liknande, för Kristus (uppståndelsen) fanns inte i deras hjärtan. De hade gått samman och valt ett samfund, sålt sina förstfödsrorätter. Men den levande Gudens Församling hade Kristi kraft, den andra församlingen hade de höga tjänstemännen i sig. Men den sanna Församlingen stannade kvar hos Anden. Förstår Ni? All right.

¹⁰⁸ Det här, nu. . . Så Konstantin, här är vad han gjorde för att svetsa samman sitt kejsardöme. Han tog de där nikolaiterna och gick till dem (det var ju en form av kristendom). Förstår Ni det klart? De var så kallade kristna, bekännande kristna utan Den Helige Ande. Å, jag önskar, att det där sjunker in, så att Ni aldrig låter det försvinna. Förstår Ni? Det var kristna, samfundskristna, utan Den Helige Ande. De var kristna till namnet, de var kristna som församlades, de tog nattvarden och de höll påbuden men avvisade Den Helige Andes ledarskap. De hade inga tecken och under ibland sig, de hävdade, att de där sakerna var i det förgångna, att de måste sätta upp en kyrka till att regera. Vi ska komma fram till det om en minut, vilket slags regering det var. Förstår Ni?

¹⁰⁹ Så då måste nu Den Helige Andes Församling hålla sig borta från sådana saker. Men i Pergamus, det var alltsammans adresserat till Pergamus församlings *ängel*. Förstår Ni? För det var nu hans ansvar att göra det här.

¹¹⁰ Men Konstantin var inte intresserad av Kristendomen, han ville ta med sig sina hedniska förfäder, sin hedniska församling. Och laodiceerna, som hade rotat sig och. . . Rättare sagt nikolaiterna, som hade rotat och grundat sig i Rom och hade briljerat stort med det, och många av människorna var (så kallade) kristna troende, formella. Och den sanna Församlingen

var i minoritet, var det hela tiden och har alltid varit det! Jag ska bara vänta en minut, låta det där tränga in riktigt djupt. Förstår Ni?

¹¹¹ Kom ihåg, att den sanna Församlingen alltid har varit den pyttelilla gruppen, som har trängts ut ur de andra församlingarna. Den sanna Församlingen var aldrig organiserad, för den var inte en organism, det är Jesu Kristi mystiska Kropp, som lever på jorden, Den Helige Ande som verkar i de här lemmarna. Så man kan inte organisera Kristus, det kan man inte göra. Jag vill, att Ni ska hålla fast vid det där för den där laodiceiska Tidsåldern nu. Och kom ihåg det och bevara det, för vartenda Ord, som jag talar är på det här bandet. Och kom nu ihåg, behåll det i minnet, Guds sanna Församling var aldrig organiserad.

¹¹² Den katolska kyrkan är den första organisation, som någonsin blivit känd i världen, aldrig tidigare fanns det någonsin någon organisation, och den – den är ”moderkyrkan”, som katolikerna säger, att den är. Den är ”moderkyrkan”. Modern till organisationer. Bibeln säger, att hon var det, så man kan inte ifrågasätta Det. Då de säger: ”Det är moderkyrkan”, är det moderkyrkan. Hon är avbildad i Uppenbarelseboken 17, vi ska komma fram till henne direkt. All riktigt.

¹¹³ Så Konstantin, nu, med detta i sinnet att stärka sitt kejsardöme (liksom Rom alltid gjorde för att behålla nycklarna till världen), han måste ta med sig sina hedniska idéer och ta de kristna ideerna och på något sätt slå samman dem, för att svetsa ihop detta och skapa sig ett kejsardöme, som inte skulle stå något annat efter. Förstår Ni? För att han var. . . Det där skulle göra honom, Konstantin, till den allra störste regenten i världen.

¹¹⁴ Och vad omvändelse beträffar, så var han – han var politiker men inte en Guds helige, som en del av dem försöker göra honom till. Det var han inte! Aldrig en enda sak gjorde han någonsin, som ens lät som Kristendom för mig. Så på en av de nikolaitiska kyrkorna satte han ett kors, och vad någonting annat, som han någonsin gjorde, som såg kristet ut, beträffar, har jag aldrig sett det. Såvida han. . . Den där natten han målade dem på sina sköldar liksom, för att han fick en dröm, att de kristna bad för honom, att han skulle vinna fältslaget.

¹¹⁵ Så det skulle nu stärka hans kejsardöme. Och för att då göra detta, införde han hedniska ceremonier i den nikolaitiska kristna församlingen. Jag ska kalla den för den formella samfundsförsamlingen, som höll på att bildas. Han införde hedniska ceremonier i den här nikolaitiska församlingen, och det var katolicismens födelse.

¹¹⁶ Nu, broder, citerar jag historien. Jag har tusentals katolska vänner, och de är precis lika mycket vänner, som protestanterna är. Men protestanterna kan inte hojta, vänta bara, tills ikväll

är över, ser Ni. Förstår Ni? Ni kommer att få se, att de gjorde precis samma sak. Grytan ska inte kalla kitteln ”smutsig”. För, ser Ni, det är – det är precis samma sak, samma ande kom raka vägen in ibland dem. Och så kommer Ni att få se, varför jag alltid fördömer den saken. För att den är fel! Själva Anden i mig, om jag försöker, och någonting i mig skriker, jag kan bara inte hålla tyst med det, har alltid varit så. De kallar . . .

¹¹⁷ Stora män, stora religiösa ledare har sagt till mig: ”Du kommer att förstöra Din verksamhet. Broder Branham, Du gör saker”, säger man, ”som – som Du inte har med att göra. Gud kallade Dig till att be för de sjuka.”

¹¹⁸ Gud kallade mig till att göra mer än be för de sjuka. De sjuka är bara en sak, så att jag kan fånga människornas uppmärksamhet, och det är alltsammans. Sjuka, att be för de sjuka är en mindre sak. Förstår Ni? *Budskapet* är vad vi talar om. De där sakerna går tillbaka. Sjuka, en människa, sjuka människor kan bli helade och dö igen. Men en människa, som är född av Guds Ande, har Ewigt Liv. Så Gud går inte bara omkring och helar de sjuka, så där. Den gåvan finns där i församlingen för den lokala kroppen, en först, sedan den andre och sedan den andre, sedan den andre. Förstår Ni? Det där, gåvorna går bara genom församlingen. Men Det är mer än det där, och jag hoppas, att Ni får tag i Det. All right.

¹¹⁹ Katolicismens födelse för att göra det här, för att fånga de kristnas ögon och även hedningarnas ögon, för att svetsa ihop dem och skapa en enda kyrka.

¹²⁰ Å, jag önskar, att jag hade den där just nu, en papperslapp någon hade lagt här uppe här om kvällen. Jag tänkte ta den med, och jag glömde det, det är så många saker, som ligger överallt där i rummet. De gör precis samma sak just nu, och Ni satte igång det, då Ni valde den siste mannen, Ni valde. De arbetar nu på att finna till och med en Bibel, som inte sårar varken katolikerna, judarna eller protestanterna. De tänker göra sig en Bibel, som passar allihop. Kan Ni inte se ännu en Konstantins slughet? Historien bara upprepar sig igen. Och, ser Ni, nu fick jag . . . Ni hörde mig läsa den här om kvällen, eller hur? Och jag – jag har den liggande hemma, och de har arbetat på den en lång tid.

¹²¹ Nu säger de: ”1962 kommer de att . . .” Och lägg märke till, att påve Johannes XXII har kommit . . . inbjudit alla de små dotterkyrkorna att komma tillbaka hem till moderkyrkan! Oroa Er inte, hon kommer att göra det. De kommer att göra det! Hon kommer att göra det, de är redan tillbaka. De måste inte gå tillbaka, de är där redan nu.

¹²² Liksom jag sa: ”Det här landet sa: ’Nåväl, om herr Kennedy blir vald, kommer katolikerna att ta makten.’” Ta makten? Det gjorde de redan för en lång tid sedan, och Ni visste ingenting om

det. Vem betalar deras lärare? Hur får de de här sakerna att gå till deras skolor och lära ut katolicism i själva skolan? Och Ni skattebetalare betalar för det. Å, mitt för näsan på Er, ser Ni, så där. Oj, oj, så han arbetade! Och Bibeln säger, att han skulle ta det genom smicker, och det gjorde han. Ser Ni, det där är riktigt. Ser Ni, betala skatt på ingenting. Så, å, det är så mycket, som skulle kunna sägas här. Jag kommer bara att vara tvungen att avbryta med de där punkterna och gå tillbaka för att ta upp tråden.

¹²³ För att få det här att fungera, satte Konstantin upp en massa världslig underhållning för att tilldra sig både hedningarna och de kristnas uppmärksamhet på kyrkan. Är Ni andligt sinnade? Tänker Ni? Är inte det där Stundens Budskap? Församlingen har bingospel, fester, ger bort bilar, och bara för att få dem sammanblandade. För att svetsa ihop den där makten igen, tills de kan få ett ställe att slåss ifrån. Just precis här.

¹²⁴ Nu är det där historia, ingen som har något – något eget intresse av det, de återger bara noggrant vad som skedde. Men han gjorde det, svetsade ihop församlingen genom att ha världslig underhållning, för att hålla ihop den nikolaitiska församlingen. Kom nu ihåg, att han inte kunde komma åt den där pånyttfödda Församlingen. Nänämensan, inte någon av dem. Men den formella nikolaitiska församlingen föll för det.

¹²⁵ Och vad har vi i våra protestantiska församlingar? Sopp-supéer, underhållningar, skridskoåkning, (Oj. Oj!) försäljning av lump och allting annat, ser Ni. Nu vet Ni, att det där är sanningen. Nåväl, nu, om det där – om det där är Guds Ord, vänner, så är det Sanningen. Och alla protestantiska kyrkor är skyldiga! Förstår Ni?

¹²⁶ Det var nu aldrig Guds plan att – att ha sopp-supéer och danser i källarna och allt det där hålligånget, för att kunna betala pastorn osv. Om folk bara undervisades om att betala sitt tionde, skulle det vara allt där skulle behövas. Det är Guds plan. Men Gud har en plan, men människan vill göra upp sin egen plan och korsa Guds plan. All right.

¹²⁷ Då de nu gjorde det här, gick de samman och skapade den tidiga. . . Utformade den tidiga katolska kyrkan senare. Så vid det första stora Konciliet i Nicaea. . . Då jag läste det där, föll jag bara på mina knän. Det stora Konciliet i Nicaea hade ägt rum år 325 e. Kr., de var sammanförda allesammans, den kristna trons biskopar och fäder drogs samman till Nicaea. Det är orsaken till, att det kallades Konciliet i Nicaea, år 325 e. Kr. Och omkring femtonhundra delegater kom till konventet eller konciliet, omkring femtonhundra delegater, och lekmännen var flera än biskoparna, fem på en, (i delegationen). Men ändå, genom nikolaiternas (de kalla formellas) och Konstantins politiska plan, röstade de ner den sanna Församlingen och vann seger och valde in biskopar och en helig orden av människor

och tog bort Den Helige Ande ifrån mötet och placerade den på biskopar, kardinaler och påvar osv.

¹²⁸ Samma ohederliga uppgörelse, som det demokratiska partiet gjorde i den här sista saken! Det där är riktigt, nu. Nu är vi inte... Jag... Och republikanerna skulle vara precis lika tarvliga. Men jag talar om en sak, som de bevisade (Edgar Hoover) i Kalifornien och på många andra ställen, de hade de här röstningsmaskinerna placerade så, att då man röstade på herr Nixon, måste man rösta på – på Kennedy samtidigt. Han hade inte en chans. Nåväl, nu då de har bevisat det där ”felet”, varför gör de då ingenting åt det? Vi lever i den tiden, att det är så, vi är i ändens tid. De vet det, de bevisade, att de var ohederliga, och nu vill de inte göra någonting åt det.

¹²⁹ Det där var en ohederlig utrustning fordorm, och här är dess födelse igen, för att få in en viss man, för att få över en viss lära, nikolaitisk lära, vilken en gång bara var *gärningar*, nu har det blivit en ”lära”. På Al Smiths tid var det *gärningar*, men nu är det en ”lära”. Mmm. Mmm. Nu är det här, det är över oss. ”Å, han kommer att bli en urflott president.” Det är inget tvivel om det i mitt sinne. Förvisso, för nästa period, tills han kan bli insvetsad, få de här hedniska och kristna formella hopsvetsade.

¹³⁰ De arbetar på Biblar för att försöka få ihop det, påvarna, kardinalerna. Englands ärkebiskop, ärkebiskopen i Canterbury, jag mötte honom, skakade hand med honom, pratade själv med honom, då jag var i England. Damasker nästan ända upp till hans höfter och (Å!) liksom en märkligt klädd man. Men han for över för att träffa påven, första gången de träffades på hundratals år. Vad är det? Vi är i den yttersta stunden!

¹³¹ Det är därför jag står här ikväll istället för här ute på plattformen någon annanstans och försöker predika och be för de sjuka. Och jag kan inte möta dem allesammans på plattformarna (de här budskapen om och om igen), och det är orsaken till, att vi tar upp Det på band och sänder Det till världen, så att de kan bli varnade och komma tillbaka till Tron.

¹³² Till och med vid slutet av den kristna tidsåldern, Judas, innan Uppenbarelseboken skrevs, den helige Judas, som antogs vara bror (fosterbror) till Jesus, sa: ”Jag vill, att Ni allvarligt ska kämpa för den Tro, som en gång överlämnades åt de heliga.” De började komma bort ifrån den då, efter Herrens Jesu död. Och hur långt borta är det nu ikväll? Förstår Ni?

¹³³ Det här första Konciliet i Nicaea nu, och det var år 330... 325. Omkring femtonhundra delegater och biskopar var med på mötet, men de avvisade deras invändningar, det var i någon dimmig, stormig rådsförsamling. Och de avvisade dem och röstade in att nikolaiterna fick ta makten, och det var att ta hela församlingen och sätta den under tillsyn av påvar eller – eller biskopar eller någonting, att ta makten från Församlingen och ge

den till biskoparna, så att biskoparna skulle styra församlingen och vara den enda, som hade någonting att säga om Den.

¹³⁴ La Ni märke till i den katolska kyrkan idag? ”Ni får inte läsa den där Bibeln, den är inte till för att Ni ska tolka den. Det är biskopen.” Ser Ni, var det kom ifrån? Nu kan Ni se, vad nikolaiterna verkligen var, innan de började gnälla och krypa. De föddes just där. Det är sant. Och det var en form av kristendom, och är det fortfarande!

¹³⁵ Och så kopierar protestanterna det exakt. Bibeln säger i Uppenbarelseboken 17: ”Modern och döttrarna.” Vi ska komma fram till det om en stund, om Herren vill. Lagg nu märke till att det är samma sak idag, de tog makten. Konstantin använde nu Bileams strategi.

¹³⁶ Nu vill jag, att Ni ska försöka lyssna så noga Ni kan. Nu sa Han här, i Bibeln här: ”Håll fast vid min tro!” Nu:

. . . har några saker emot dig, för du har . . . du . . . för du har där dem . . . (inte dessa här, utan där. De har dem, ”ni har dem i – i pergamusförsamlingen”, ser Ni) . . . som håller sig till Balaams lära – lära, hans som lärde Balak att lägga en stötesten framför Israels barn, till att äta saker som offrats till avgudar och att begå otukter.

¹³⁷ Konstantin använde nu samma strategi, som Balaam gjorde. De hade ett möte efter det här rådsötet här, då biskoparna sattes över församlingarna osv. till att styra dem och ta all makten ifrån lekmännen. ”Och de fick inte tänka själva, inte heller hade de någon rätt till att tolka Skrifterna.” Och att det alltsammans var prästernas uppgift, att utföra tolkningen av Skrifterna.

¹³⁸ Till sist, efter en tid, skapade de en *huvudpräst*, och de . . . En vikarie, som var påven. Men nu har de kommit dithän, att de sätter det: ”Allt förståndet tillhör prästen, och församlingen behöver inte läsa Bibeln, de behöver inte göra någonting.” Och faktiskt, de . . . Bibeln undanhålls dem. Och nu – nu har de övertagit allting själva, och det röstades in åt oss, för att det såg bra ut.

¹³⁹ Det såg bra ut, för att de var rika osv. och han gav . . . Vid det här stora mötet, då han sammankallade det, gav Konstantin biskoparna trevliga byggnader. Han fick tag i en del pengar och – och alla de här stora platserna av stort . . . Som byggnader, han gav dessa till församlingen, så att de kunde använda dem som – som församlingslokaler. Å, de var trevliga byggnader, helt uppsnyggade osv., så han gav dem till församlingen.

¹⁴⁰ Dessutom klädde han upp de här biskoparna med stora fina mantlar och underkjolar osv. under dem. Och dessutom satte han upp dem på . . . Rättare sagt byggde en hög plats så här, och satte upp dem där liksom en avgud. Och nedanför dem gjorde han marmoraltaren, nedanför dem. Och han gjorde all den här

omläggningen från den hedniska idén, och förde in kristendomen i den genom att ta deras biskop. Ser Ni, de tog bara ner avguden och satte upp biskopen. Ser Ni, de gjorde honom ett altare, samma sak, och gjorde honom till en gud. Satte upp biskopen, och han hade allt att säga till om, klädde upp honom helt och fick honom att likna en gud. Istället för att klä honom som deras hedniska gudar, satte de på honom en mantel, liksom Jesus hade på Sig. Förstår Ni? Och de fick honom att se ut precis som en avgud, där han satt.

141 Å, Ni kan föreställa Er, hur hedningen sa: ”Tja, det där kan jag gå med på, där är någon, som kan svara oss. Vi har talat till en avgud, men den här mannen kan svara oss.”

142 Hur de kristna tänkte: ”Jaha, det är bara fint! Nu kan vi göra vad som helst vi vill, för där är vår gud. Vi kan bara . . . Vi kan tala med honom, han kan svara oss, vad vi ska göra. Om vi syndar, ska vi tala om det för honom, ge honom litet någonting, och en liten . . . Förrätta en liten niodagarsbön eller någonting. Och innan man vet ordet av är vi all right och går tillbaka ut och känner oss fria igen. Behöver inte bekymra oss om någonting.”

143 ”Å, det där såg bra ut. ” Visst! Det gör det fortfarande för det köttsliga sinnet, men man kan aldrig få i ett pånyttfött Guds barn det där. De har aldrig kunnat göra det. För han vet, Vem han har trott på och är övertygad om, att Han kan bevara det, som är anförtrött åt Homom till den dagen. Och medan vi glömmet de saker, som är i det förgångna, strävar vi mot den höga kallelens märke i Kristus. Amen! Å, så tacksam jag är!

144 Marmoraltare nedanför honom, där han sitter här uppe, finklädd, en fin kyrka. Oj, oj, de var uppsnofsade allesammans. All right. Och det här altaret var vackert överdraget, det här marmoraltaret. Ni borde se dem fortfarande, samma sak. Överdragna med guld och prydda med ädelstenar, juveler på det här altaret. Vackert! Mycket passande var det för nikolaiterna och för hedningarna. Ser Ni, vad han gjorde? Han tog de hedniska ceremonierna, de hedniska idéerna, och tog kristenheten, de kalla, formella, som inte visste bättre, inte hade Den Helige Ande, som ledde dem annorlunda. Och skapade en gud åt dem här på jorden och gjorde ett altare åt dem och en gud, som skulle sitta där för att förlåta deras synder. Är Ni andliga? Förstår Ni, vad jag menar? Ser Ni, vad det är? En förlåtelse på jorden, som låter synden passera.

145 Jag citerar inte det där ur mitt minne, det är historien. Ger Er en sida och nummer av den kyrkliga historien, precis liksom jag kan berätta för Er om George Washington och Abraham Lincoln och slaget vid Gettysburg osv. Visst, alla de där sakerna är historia, som jag citerar här.

146 Så det var nu mycket passande för . . . Inte för den här pånyttfödda Församlingen. Nänämensan! Nåväl, då de nu satte

en man där uppe, som skulle vara chefsbiskop, för att läsa upp ceremonier, körde det naturligtvis ut det Fulla Evangeliet raka vägen ut ur det. Det gör det än idag. De där tidsåldrarna förs bara över, överlappar bara, ser Ni, en annan form, en annan tid. Å, då de satte upp en hög ämbetsman där, liksom en gud, och han skulle få säga några ceremonier.

¹⁴⁷ Och lägg märke till, att hedningarna bad till sina döda förfäder! Och en protestantisk församling, som skulle resa sig upp och säga: "Jag tror på den heliga Romersk-Katolska Kyrkan och de heligas gemenskap." Ni metodister, göm Ert ansikte, presbyterianer och lutheraner! Vad som helst, som ber till de döda är spiritism! Visst. Men nu kan inte protestanten skratta åt katoliken, han gör samma sak, gör den här alltillräckliga bekännelsen, att han tror på samma sak. Döpt raka vägen tillbaka in i den katolska kyrkan genom sitt vattendop, avvisar och har roligt åt folk, som försöker leva det där rätt. Går till en församling och ser folk ropa under Guds kraft, och står utanför och har roligt åt Den. Allt det där.

¹⁴⁸ Ser Ni, andar dör inte, människor gör det men inte andar. Förstår Ni? Den Helige Ande, Den kan inte dö. Den var över Jesus, nu är Den i Hans Församling. Kommer alltid att vara det, tills Han kommer *för att hämta Sin Församling*, för Den är en del av Honom. Förstår Ni? Men förföljarna, de – de hade roligt åt dem fordom på den tiden, de lever fortfarande här idag. Gud tar Sin man, men inte Sin Ande, bort från jorden. Djävulen tar sin man, men aldrig anden, bort ifrån jorden.

¹⁴⁹ De där prästerna, som godkände Jesu död, som sa, att Han var en "spåman" eller en "djävul", de där männen var så religiösa de bara kunde vara. Det är riktigt. De kunde den där Skriften bokstavligen, men de kände inte till den sanna tolkningen av Den. De hade sin egen idé, och de ville inte lyssna till någonting annat. Och så såg de Honom och visste. . . Hur kunde de undgå att se, om inte Jesus kvalificerade Sig för allting, som varenda profet någonsin sa om Honom? Men de var blinda. Och Gud sa, att Han förblindade deras ögon med avsikt, så att vi skulle få en chans till frälsning.

¹⁵⁰ Nu har Bibeln förutsagt igen, att Han ska. . . Att vi, som är i den här Pingsttidsåldern, är "nakna, ömkansvärda, blinda och vet inte om det." Där är församlingens tillstånd, Filadelfia. Å, Ni formella baptister, presbyterianer och pingstväänner! Ser Ni, där är Ni. Ibland menar jag inte det där åt Er, som sitter här. Jag är på ett ljudband, ser Ni, och jag vet, vart det går. Förstår Ni? Omvänd Er! Kom tillbaka till Bibeln! Kom tillbaka till Kristus!

¹⁵¹ All right, men det är vad som ägde rum, det Fulla Evangeliet trängdes ut. Tecknen och undren i församlingen skingrades, och då Den Helige Andes grupp uteslöts från att vara bland de andra, då förnekade de, att det fanns en tid för sådant. Och det var vid

den . . . Och de gör samma sak idag! Det är exakt så. Kan Ni inte se dess ande? Som jag sa till Er i början, ta på Er Ert andliga tänkande, låt Gud öppna upp Ert hjärta! Var inte fördomsfulla, sitt och lyssna! Säg: "Helige Ande, uppenbara för mig! Jag ser det, där är det."

¹⁵² Ceremonier. Var? Baptister, presbyterianer, till och med pingstväänner blir bara en religiös ceremoni. Det enda de gör, är att hamra på ett piano, ett eller annat, hoppa upp och ner en stund. Och så snart som pianot tystnar: Puh! Går ut, luras, stjäls, ljuger, allting annat. Men den verkliga . . . Och humör tillräckligt för att slåss med en cirkelsåg, pratar om alla och allting. Förstår Ni? Var så god! Inte bara metodister, baptister, presbyterianer, katoliker, men pingstförsamlingen här i Laodiceas tidsålder.

¹⁵³ Å, varför går Ni inte tillbaka till det där, som Era förfäder hade? Varför kommer vi inte tillbaka till den verkliga pingsten, som helgar och fyller med Den Helige Ande, som för Kristus till oss? Det är, vad vi behöver. All right. Samma sak idag, nu!

¹⁵⁴ Nu betyder ordet *Pergamus* "gift". Själva ordet *Pergamus* betyder "gift". Kristenheten (dvs. nikolaiternas sida, den formella sidan) gifte sig med staten, med hedniska ceremonier. Hedniska ceremonier! Och det var den katolska kyrkans födelse vid den tiden.

¹⁵⁵ Nu vet ju vem som helst, att den katolska kyrkan bringades till existens vid Konciliet i Nicaea. Tidigare kallades den för "nikolaitisk" av Gud, vilket betyder *Nicko* – *Nicko*, "att besegra", övervinna eller omstörta lekmännen. Och då de gjorde det, ville de inte ha Anden ibland folket och *pastorer*, vilket betyder "herdar", för att låta Den Helige Ande . . .

¹⁵⁶ Man säger: "Å, kan inte en präst vara en herde?" Vad för slags mat ger han Dig att äta? Får Du samma resultat, som de fick på Pingstdagen? Förvisso inte! "Ave Maria", vem såg det vid Pingsten? Niodagarsböner, all denna bestänkelse, begjutning, använda en treenig Gud (Fader, Son, Helig Ande"), var får man tag i det vid Pingsten? Jesus sa: "Låt Israels hus säkert veta, att Gud har gjort denne samme Jesus, som Ni korsfäste, till både Herre och Kristus!" Det är riktigt. Varifrån får vi de där sakerna? Det är nikolaitiskt ända från början och utvecklades till katolicism.

¹⁵⁷ Nu säger man: "Tja, jag är förvisso glad, för att jag inte är ibland dem." Var nu bara inte alltför säker! Förstår Ni? Kom nu ihåg: kristenheten, nikolaiterna. Får Ni nu tag i historien? Lyssna noga, innan vi går längre! Jag vill, att Ni ska få tag i det, om vi så stannar här till midnatt. Så, hmm . . . Så . . . För, broder, det gäller Din själ! Man kan säga: "Nåja, jag tillhör . . ." Det är inte – det är inte Det. Om du inte har Den Helige Ande, broder, bryr jag mig inte om, hur många församlingar du tillhör, Du är förlorad. Om Du inte är född på nytt av Guds Ande, genom Den Helige

Andes dop, är Du förlorad. För Du har inte Evgit Liv, och det Eviga Livet är det enda, som Gud kommer att låta uppstå, för det är det enda liv, som finns kvar.

¹⁵⁸ Om ett majskorn... Liksom jag har citerat Jordbrukstimmen här. Hur många kommer ihåg gamle broder Spurgeon, metodistpredikanten uppe i Henryville? En underbar gammal personlighet. Vi satt vid glasskällan på Red Furnishs en dag och åt glass. Och vi talade om ett möte, som jag hade haft där uppe, och Jordbrukstimmen var på. Och Red hade den lilla högtalaren påslagen och... Till sin radio som stod där ute. Och någonstans talade de... Naturligtvis kom budskapet från Louisville. Men 4-H-klubben hade – hade en maskin, som kunde göra ett majskorn, så att de kunde lägga kalcium, petroleum och allting i kornet och få det att se ut precis exakt som om det var gjort av... .

¹⁵⁹ 4-H hade den, vetenskapen hade gjort den så perfekt, att majsen såg så verklig ut, att man kunde ta en handfull ur säcken, som hade växt på fältet, en handfull ur säcken, som maskinen hade gjort, och av det här här borta (som maskinen gjorde) skulle man kunna göra samma slags corn flakes, majsbröd. Och man kunde faktiskt ta ner dem till laboratoriet och skära sönder dem, kornen, och man skulle inte kunna skilja det ena från det andra. Hade samma mängd petroleum, samma – samma mängd calcium och – och fuktighet. Allting, som fanns i det ena kornet, det fanns i det andra.

¹⁶⁰ Han sa: ”Det enda definitiva sättet att få veta, vilket som hade växt på fältet och vilket som var gjort av en maskin: begrava bägge handfullarna. Och de ruttnade bägge två, och det som var gjort av maskinen skulle inte komma upp igen, men det, som Gud hade odlat, fick liv igen.” Varför? För att det inte var befruktat.

¹⁶¹ Och man skulle kunna se ut som en kristen, handla som en kristen och göra varenda god gärning man skulle kunna göra och leva trofast mot sin församling. Men med mindre man är befruktad med Den Helige Ande, Guds Liv, det Eviga Livet kommer in i en. Inte genom bekännelsen utan genom Den Helige Ande som *gåva*. Hur får man Den? Doktorn sa på Pingstdagen, han som skrev ut receptet: ”Omvänd Er och låt Er döpas, varenda en av Er, i Jesu Kristi Namn, så ska Ni få Den Helige Andes gåva.” Den Helige Andes gåva, vilken är Evgit Liv. Det är det enda, som Gud kommer att låta uppstå. Det är det enda, som har något Liv, som Han kan låta uppstå. Förstår Ni? Det är det enda, som kan gå. Jag hoppas, att det där är klart. Gud give, att det är klart!

¹⁶² Så nu hade nikolaiterna den formella sidan, och de gifte sig med den hedniska församlingen, tog in hedniska altaren, tillverkade kristna altaren, tog in en hednisk gud och fick den till att prata och tala, i form av en biskop. Satte upp den där, klädde

upp den och fick den att se ut som en gud. Förstår Ni? Det är inte, vad det är på utsidan, det är, vad som är på insidan. De där två majskornen såg likadana ut. Det var inte, vad som var på utsidan, det var, vad som var på insidan. Insidan, ser Ni, Livet. Nåväl, det gjordes där, och det där var den tidiga katolska kyrkans födelseplats, hennes som var mor till alla kyrkosamfund.

163 Nu säger man: ”Jaa, jag . . . Broder Branham, så länge jag inte är katolik, så.”

164 Bara en minut, nu, låt oss stanna här bara en sekund, för resten! Och låt oss – oss nu slå upp Uppenbarelseboken, 17:e kapitlet, bara en minut! Slog bara upp det direkt. Nu är det här vems uppenbarelse? Jesu Kristi, till Hans församlingar. Då jag läser, lyssna nog!

Och där kom en av de sju änglarna, som hade de sju skålarna och talade med mig och sa . . . ”Kom hit! Och jag ska visa dig den stora skökans dom, som sitter på många vatten.”

165 För att jag nu kan få ett vittne, hur många vet, att en *kvinn*a i Bibeln, varenda gång då det ges som en symbol, betyder ”församlingen”? All right. Hur många vet, att den stora ”skökan”, just här i samma kapitel, är ”staden, som ligger på sju kullar”? All right.

166 Och hur många vet nu, att Bibeln säger ”vattnen”? Här sitter hon på ”många vatten”, inte *ett vatten* utan ”vattnen”. Och *vattnen* betyder ”folket”. Å, slå upp 15:e kapitlet, Ni kan se det här, ser Ni, den 15:e versen, ser Ni:

Och han sa till mig: ”Vattnen, som du såg, där skökan sitter, är folk, . . . folkskaror, . . . nationer och tungomål.” (Förstår Ni? Förstår Ni?)

167 Den här kvinnan var nu en avfälling. Var hon inte? Nu är det här undervisning, så Ni måste sätta Ert samvete bakom Er nu. Förstår Ni? Vad är den där dåliga kvinnan, som kallas för ”sköka”? Det är en kvinna, som är otrogen sitt äktenskapslöfte. Nu gör kyrkan, den katolska kyrkan, anspråk på att vara Kristi Brud och Hustru. Till och med klipper nunnorna av sig sitt hår och har inga känslor, ”alla deras känslor är för Kristus”. Är det där riktigt? Visst. Eller vem som helst. . .

168 Jag kommer från en katolsk bakgrund, ser Ni. Jag har deras *Vår tros fakta* och deras böcker, och Era protestanternas och baptisternas och vad Ni än tror på där i mitt arbetsrum. Så jag studerar det, så om någon säger någonting. ”Oj, då!” Jag kan föra Er tillbaka till Ert eget yttrande. Förstår Ni? Så tiden har kommit, att Det Här ska gå ut.

169 För det första, nu, måste Gud röra Sig över hela nationen och visa tecken, under och kraftgärningar, så att människorna skulle veta. Guds får känner igen Hans Röst, de vet, de vet exakt. Man

måste först finna . . . Om man går ut utan att vara känd, sedan bara . . . Vad gör man? Man gör dem mer skada än någonsin. Låt det . . . Låt Gud ta hand om det där! Förstår Ni?

170 "Jag ska visa Dig den stora skökans dom." Om hon nu var det, då var hon en kvinna, som bekände sig vara någonting, som . . . Hon begick äktenskapsbrott! Är det riktigt? Nåväl, om det då var en församling, begick hon äktenskapsbrott mot Gud. Är det riktigt? Då skulle äktenskapsbrottet vara otukt, *andlig* otukt, hon lär människorna någonting, som inte är Guds Ord. Är det riktigt? Hon lär ut någonting, som inte är sant. Det där är nikolaiterna. Ser Ni, hur det kommer här? Ägnar sig åt att tillsätta påvar och präster och ta bort Den Helige Ande, "undrens tid är förbi". Och Bibeln säger: "Jesus Kristus, densamme igår och i evighet." Bibeln säger: "Omvänd Er och låt Er döpas, varenda en av Er, i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse." Hon säger: "Fader, Son och Helig Ande.", bestänker, begjuter överallt. Oj, oj! Förstår Ni?

171 All right, titta, vad den här kvinnan gjorde:

. . . som jordens konungar har bedrivit otukt med, och jordens innevånare har gjorts druckna av hennes otukts vin.

172 "Druckna!" Dödar en, tar livet av en, skjuter en eller vad som helst, broder. De är absolut druckna av det där. Förstår Ni?

173 "Vinets". Det är det, hon ger ut, ser Ni, hennes otukts vin. "Låt mig säga dig en sak! Min mamma var katolik, och jag ska . . ." All right.

174 Nu säger man: "Det där är hemskt." Vänta nu bara en minut, protestanter! Hm. (Jag talar till dem på banden, ser Ni.)

Så förde han bort mig i anden in i öknen, och jag såg – jag såg en kvinna som satt på ett scharlakansrött djur, . . .

175 Vad visar nu ordet *scharlakansrött på*? Det påvisar "kunglighet". Betyder . . . Jag menar, det betyder "kunglig, trofast kunglig", ser Ni, liksom kungar osv.

. . . fullt av hädiska namn, som hade sju huvuden och tio horn.

176 De sju *huvudena* är nu de sju "berg", som staden ligger på. Och den här kvinnan är staden, det vet vi.

Och kvinnan var klädd i purpur . . .

177 "Kvinnan." Djuret var *scharlakansrött*, men kvinnan var klädd i *purpur*. Har jag nu inte varnat Er här om dagen, att det finns tre förhängen? Jag vet inte, hur länge jag kommer att leva, men kom ihåg det här! Som jag har sagt till Er för många år sedan: "Ge akt på Ryssland!" Det finns tre ridåer, kom ihåg det här! Där finns *järnridån*. Där finns *bamburidån* (Röda Kina

osv.). Och där finns purpurridån, ge akt på *den* ridån, Ni, *den* är bedragaren. Så mycket. . .

. . . *kvinnan var klädd i purpur . . . scharlakansröda färger, . . . övertäckt med guld . . . dyrbara stenar och pärlor, . . .* (Kommer Ni ihåg, då jag talade tidigare här, om vad nikolaiternas första altare var? Förstår Ni? *Kvinnan* är ju "församlingen"). . . *och hade en gyllene bågare i sin hand . . .* (Kommer Ni ihåg? Det guldöverdragna altaret, bågaren, som hon gav människorna). . . *full av hennes otukts orenhets styggelser.*

178 Det var, vad hon gav människorna. De svalde det. Visst. Druckna av det! Just druckna! Hela den där skaran av irländare och fransmän osv., skär halsen av en, om man säger någonting om den där kyrkan. Visst, det skulle de. Förstår Ni?

Och på hennes panna var ett namn skrivet: MYSTERIET BABYLON. . .

179 Varifrån flyttade nu Babylon? Från Babylon upp till Pergamus och blev. . . Satan bytte säte. Å, jag önskar, att vi kunde gå igenom hela Uppenbarelseboken, så Ni kunde se det.

. . . *BABYLON DEN STORA, MODERN TILL SKÖKOR. . . MODERN TILL JORDENS SKÖKOR OCH STYGGELSER.*

180 Vad var hon? En mor till skökor. De där var inte söner. Var de?

181 [Blankt ställe på bandet. – Utg.] . . . deras församling. Jajamensan. Sa: "Kallas inte församlingen i Bibeln för 'Babylon'?" Ser Ni, i deras egen bok. All right.

182 Om hon nu var en prostituerad, en sköka, och hon var mor till skökor, måste hon ju ha döttrar. Och om de var döttrar, var de flickor, de var församlingar. Varifrån kom nu den protestantiska församlingen? Är det där riktigt? Vad är det för skillnad mellan en – en prostituerad och en sköka? Samma sak.

183 Martin Luther kom ut för att ändra på det, för att ge den sanna Församlingen en chans, Wesley, vidare in i pingströrelsen, och varenda en av dem gick raka vägen tillbaka till den där nikolaitiska idén om organisering, med övertillsyningsmän och allting annat, och gick raka vägen tillbaka med samma dop, som de var döpta med, samma form, samma ceremonier, till och med, många av dem, med katekeser och "*Ave Maria*". Inte *Ave Maria*, men. . . Vad är det där, som är ungefär samma sak? Den där *Apostlarnas Trosbekännelse*. Visa mig *Apostlarnas Trosbekännelse* i Bibeln, broder! Om – om de hade en trosbekännelse, är det Apostlagärningarna 2:38, det är vad de påbjöd att alla skulle göra. Var hörde man någonsin en apostel skapa en trosbekännelse och säga: "Jag tror på den heliga romerska katolska kyrkan. Jag tror på samtal med helgonen."?

184 Då Petrus, den som hade nycklarna, sa: ”Det finns ingen annan medlare mellan Gud och människor än Kristus Jesus.”

185 Men titta på de protestantiska församlingarna! Vad gjorde de? De kunde inte bli nöjda. Var och en av dem, som kom ut, kom ut med en Pingstvälsignelse. Det är exakt riktigt. Till och med Martin Luther talade i tungor. Det är exakt riktigt. Ursäktade sig och sa: ”Gud, de här förskräckliga orden som jag muttrar, och jag vet inte, vad jag säger.” Förstår Ni? Visst, han trodde på Det. Förvisso gjorde han det.

186 Fram genom tidsåldern hade de nu haft – haft Anden, men de drog alltid iväg och skapade organisationer, efter att de där första grundarna var borta. Om man hade låtit den lutherska församlingen fortsätta, och inte organiserat den, skulle den ha varit Pingstvännar. Vad är pingstförsamlingen? Jag menar de verkliga pingstvännarna. Inte samfundet, nu, det är precis som ”gryta och kittel” igen. Förstår Ni? Men de gjorde samma sak, och det satte dem raka vägen tillbaka till nikolaiterna, precis liksom de gjorde i begynnelsen. Hur många förstår det där? Säg ”Amen.”! [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Det är riktigt. Bara så att jag har Ert ord nu, att Ni . . .

187 Ser Ni, en mor till ”prostituerade”. Om de är prostituerade, hur blev de prostituerade? Genom att begå otukt emot Guds Ord. Om Guds Ord sa: ”Omvänd Er och låt Er döpas i Jesu Kristi Namn!”, och varenda person i Det döptes i Jesu Namn, och sedan tar man ”Fader, Son och Helig Ande”. Det är prostitution! Är det riktigt? Och om Bibelns dop är genom nedsänkning (från det grekiska ordet *baptizo*), hur kan man då få bestänkning och begjutning? Var kommer det in någonstans? Om man ersätter Den Helige Ande med handskakning eller att ta ett kex på sin läpp och svälja det eller någonting annat liknande, och Den Helige Ande kom från Himmelen såsom en framfarande mäktig vind och fyllde människorna och fick dem till att tala i tungor och ropa och bete sig som en drucken person, och man ersätter Det med handskakning eller att sätta sitt brev i en församling eller någonting liknande, hur ska man någonsin kunna komma undan att begå andlig otukt?

188 Fråga nu bara Er själva om det! Skaka ner Era sinnen, öppna Era hjärtan och var ärliga, bröder! Vi är vid vägens slut. De här mötena har inte anordnats här förgäves, de var förordnade av Gud. Jag tror det lika säkert som jag. . . Som Ni tror, att jag är Hans tjänare. Jag säger det i Jesu Namn, att Gud la på mitt hjärta att komma hit. Jag får inte en enda penny, för att jag gör det. Jag – jag – jag – jag – jag skulle kunna vara här ute och be för de sjuka någonstans, eller någonting liknande. Eller jag skulle kunna vara där ute på fisketur och få mina pengar ändå, jag får månadslön från församlingen. Men Gud la Det på mitt hjärta. Jag kunde inte komma undan Det, Han bara fortsatte att ropa till mig om Det, och jag gör allt jag kan. Jag är här i Herrens

Namn och gör allting jag vet, hur jag ska göra. Låt det inte gå förbi Er!

¹⁸⁹ Protestant, ser Du nu, vad jag menar med den katolska och protestantiska församlingen? Bara. . . Den ena är precis detsamma som den andra. Det är exakt riktigt.

¹⁹⁰ Det betyder nu gift. *Pergamus* betyder ”gift”.

¹⁹¹ Låt oss nu ta. . . Han sa: ”Du har dem ibland Dig, som har Balaams lära.” Låt oss bara ta det där!

¹⁹² Har vi tid? Jag ska skynda mig så fort jag kan. Eller skulle Ni hellre bara vilja vänta och se, om vi kan komma tillbaka imorgon? Hur många vill hellre, att vi fortsätter, bara en liten stund till? Låt. . . All right, jag – jag vet nu, att det är hett här inne. Och om Ni sitter stilla och är heta, hur tror Ni det är här uppe? Förstår Ni? Men, oj, oj, vi försöker ju komma bort ifrån den där platsen, som *är* het. Ser Ni, det – det är vad det är, för vi är Eviga.

¹⁹³ Naturligtvis nu, då de nu satte upp en församling på det där sättet, vad skedde? Lyssna nu noga, mina barn! Vad skedde? Å, naturligtvis tog det Den Helige Ande raka vägen ut ur församlingen. Inte underligt, att ingen av deras biskopar lät de döda uppstå eller gjorde kraftgärningarna. Och de pratade om några av de där heliga, som var i deras församling! De protesterade emot sakerna, men de krävde dem!

¹⁹⁴ Titta på Jeanne d’Arc, den där unga flickan! Jag frågar Er katolska människor eller Er protestanter, vem som helst av Er. Jeanne d’Arc, på hennes tid fanns det ingenting där i Frankrike, mer än den katolska kyrkan, som undertryckte de heliga. Men Gud verkade på den där flickan och hon fick Den Helige Ande. Och vad gjorde hon? Hon kunde förutsäga saker, Herren gav henne syner och förutsa det. Hon bad för de sjuka. Hon bad för en litet dött barn, och det kom tillbaka till livet igen. Det där är pingst. Förstår Ni? Och vad gjorde den katolska kyrkan med henne, för att hon protesterade mot den katolska kyrkan? De ställde henne inför rätta och brände henne vid en påle som ”häxa”.

¹⁹⁵ Och nu säger man: ”*Sankta* Jeanne d’Arc.” Tvåhundra år senare ungefär, då kyrkan fick reda på, vad de hade gjort, att hon var ett Helgon, å, naturligtvis bad de om förlåtelse för det. De grävde upp de där prästernas kroppar, som sanktionerade hennes död, och kastade dem i floden. Tror Ni, att det någonsin kommer att två blodet av dess händer? Bibeln säger: ”Varenda martyrs blod fanns i henne.” Det är vad Herrens Ängel sa, att det fanns i Babylon: ”Varenda mördare, rättare sagt, en martyr, och alla Kristi heliga, som någonsin blev gjorda till martyrer, fanns precis här inne, allt ifrån den nikolaitiska tidsåldern och vidare, varenda martyr.” Tänk på det! (Tack, broder Ben!) Tänk nu på det där!

196 Bara litet längre nu. Den kristna församlingen gifte sig med en – med ett . . . Med Babylon. *Pergamus* betyder ”bröllop”.

197 Nu: ”Balaams lära. Du har dem ibland Dig, som har Balaams lära.”

198 Å, jag bara älskar de här sakerna. Å, om man bara kunde stanna litet längre på en, ser Ni, men man bara . . . Vi vill låta Er få se det och sedan gå vidare till någonting annat, för det är bara – alldeles fullt av guldklimpar. Jag är guldgrävare. Jag tycker om att gå ner och gräva upp de här guldklimparna och putsa upp dem och polera upp dem så här och titta på dem. Och varenda en av dem kommer att återspegla Jesus Kristus! Varenda en av dem, ser Ni. Varenda en av dem återspeglar Jesus Kristus. Han är Alfa och Omega, varenda – varenda guldkarat i guldklimpen. Det är riktigt. Han är varenda del av den. Det var orsaken till, att Han var Gudomligheten, som blev kött ibland oss.

199 För att nu få . . . Jag – jag ska inte ta tid till det här, för jag har . . . Jag ser, att den är nio. Och jag – jag har en annan sak, som jag vill få in ikväll, om Gud vill. Och jag vill, att Ni bara ska skriva ner det här och Ni läser det imorgon, och Ni skriver ner 4 Mosebok 22 till 25. Jag vill, att Ni ska läsa det nu, så kan Ni följa efter mig. Och nu – och nu 4 Mosebok 22 till 25.

200 Vi vet, att Israel – Israel var Guds utvalda folk. Är det riktigt? De var . . . De var pingstväänner. De hade Anden ibland sig. Minns Ni budskapet igår kväll? Hur Moses, då han hade gått över Röda Havet, rättare sagt Döda Havet, och funnit bakom sig i blodets Röda Hav, som representerade blodet . . . Alla de slavdrivare, som någonsin hade slagit honom och alla Israels barn. Moses räckte upp sin hand och sjöng i Anden. Å, varenda en av oss kan vara en Moses, då vi ser tillbaka på Herrens Jesu röda Blod och ser varenda gammal, drucken människa, varenda gammal flaska, varenda gammal vulgär kvinna, varenda gammal, smutsig sak, som vi någonsin har gjort i vårt liv, alltsammans dött i Herrens Jesu Blod. Det får oss att sjunga i Anden! Cigarretter, tobak och dåliga vanor och allting annat, dött i Herrens Jesu Blod, då kan vi räcka upp våra händer och sjunga i Anden. Förstår Ni?

201 Titta, vad Mirjam gjorde, profetissan! Kom nu ihåg, att hon var profetissa. Hon tog tamburinen och började att slå på tamburinen och dansa i Anden, och Israels döttrar följde henne nedför stranden och slog på de här tamburinerna och dansade i Anden. Riktiga pingstväänner!

202 Och om Ni så lägger märke till, då de kom till Moab. Nu kommer vi tillbaka . . . Vi håller på med Skriften nu, ”Balaams lära”. Och Moab – Moab var Israels bror. Hur många vet, var Moab kom ifrån? All right. Moab är vad jag skulle kalla hybriden, för att Moab började med Lots döttrar. Lot fick ett barn med sin egen dotter, fick de två barnen. Och Moab var ett av dem, och han bildade Moabs nation, stammen. Och Lot var

faktiskt brorson till Abraham, och kom faktiskt tillbaka i samma släkt. Det vet vi. Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till, att de inte var hedningar, som en del av våra teaterstycken skulle kunna få en att. . . Kom ihåg, att de var troende! Då Israel nu kom fram hit på sin väg till löfteslandet, tog sig fram precis som deras plikt var, och här låg Moab mitt i vägen. De sände budbärare till Moab och sa: "Låt oss passera genom Ditt land! Vi är Din bror."

²⁰³ Nu representerade Moab nikolaiterna. Nu får Ni se om bara en minut. Israel representerade den sanna Församlingen. Och Balaam var en av biskoparna, påvarna. Ge akt på det och se nu, den köttsliga kristenheten! Nu ska vi lägga märke till, att han var begåvad, det är inget tvivel om det. Många av dem är fina talare, filosofie doktorer och – och stora män. Det kan man inte förneka. Men: "De har ett sken av gudsfruktan men förnekar Dess Kraft."

²⁰⁴ Gå tillbaka till den där ursprungliga Pingsten! Kom inte bort därifrån! Om man gör det, är man förlorad. Stanna kvar hos den där välsignelsen! Det är Det, välsignelsens Välsignare.

²⁰⁵ Lägg nu märke till, då de reste! De kom fram till den här formella hybrid-församlingen, och de sa: "Vi är på genomresa till en väckelse. Vi går över till löfteslandet. Vill Ni tillåta oss att gå igenom? Om vår boskap äter upp något gräs, om de dricker något vatten, ska vi betala Er för det."

²⁰⁶ Vad gjorde han. . . ? Kung Balak, han blev alldeles upprörd, och han ville inte ha något sådant möte som det i sin kyrka eller i sitt land. Så vad gjorde han? Han sände bud till påven, eller till biskopen, Balaam, en lejd profet, en som älskade pengar, mer än han älskade Gud. Och Kung Balak sa till honom: "Om Du kommer hit ut och förbannar det här folket, ska jag göra Dig till en mäktig person." Och Gud talade till Balak. Och jag undrar, om det händelsevis skulle vara. . . Jag menar Balaam. Undrar hur många Balaam-er det finns i den här världen ikväll. Metodistpredikanter, baptistpredikanter, katolska präster, (Barmhärtighet!) som vet att Gud. . . Om man läser den samma historien och samma Bok, som jag gör. "Balaam!"

²⁰⁷ Lägg nu märke till det! Så han sa: "Kom ner och förbanna folket!"

Och Balaam sa: "Jag ska fråga Gud."

Gud sa: "Gå inte!"

²⁰⁸ Men nästa morgon sa han. . . Han gick och talade om det för prästen, rättare sagt, kungen.

Och han kom tillbaka och sa: "Å, jag ska – jag ska göra Dig till en mäktig man."

Så Balaam fortsatte. Gud sa: "Gå på då, gå på, Du!"

²⁰⁹ Ser Ni, om man inte vill följa Sanningen. . . Ni tror, nikolaiter, att för att Gud gör för Er, det Ni gör så där. . . Det

finns ursprunglig Sanning! Ni tar bara Guds tillåtande vilja. Du säger: ”Gud ger oss Den Helige Ande.”, eller: ”Han välsignar oss, och vi är döpta i ’Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn.” Din Balaamit! Balaams lära, ser Ni. Gud sa verkligen till honom det, eftersom han var så förmäten, lät Han honom bara fortsätta, hänga sitt eget jag. Man måste komma tillbaka till Sanningen, den fundamentala Sanningen. Tillbaka till Bibeln. ”Å, nåväl, Han välsignade oss! Och ga- . . .” Å, jag vet det. Han gjorde det, sa till Balaam, sa: ”Gå, Du! Om Du vill gå, om det är . . . Om Du måste gå den vägen, och Du vill gå organisationens väg, så ta den, fortsatt bara!”

²¹⁰ Så Balaam satte igång och hoppade på sin mula, rättare sagt, inte sin mula, sin åsna, iväg ner igenom där for han. Och innan man visste ordet av, stod Herrens Ängel i vägen. Och, som Ni vet, den där profeten, den där påven, biskopen, kardinalen, vilket han nu än var, var så förblindad för andliga ting, han trodde, att han skulle komma sig upp, för att han bodde vid floden Eufrates. Jag antar, att han tänkte, att det där var någon arvedel, liksom ”På denna klippa ska jag bygga min församling’, Petrus.”, eller på någon klippa, som fanns i Rom, eller någonting. Men då han kom till den platsen, stod Herrens Ängel där med ett draget svärd, och han var så förblindad, att han inte kunde se den. Och mulan klämde hans fot mot muren. Och då red han vidare, och Ängeln stod i vägen igen. Gud kommer att blockera varenda dörr! Och den här mulan vände om igen. Och han hoppade av och tog sin stav och började låta den vina över den. Den här lilla åsnan, som låg där, blev slagen i huvudet.

²¹¹ Och jag, säkert var det som förändrade honom, det som lät honom få ett begrepp om det eller sa honom var han hade fel, att Han lät den där mulan tala i tungor. Inte en mula, det var en åsna! Säg inte, att det var en ”mula”, den skulle inte ha fått det, den var en korsning. Förstår Ni? Den var ursprunglig säd.

²¹² Moab var: ”Tecknen är förgångna, allting är förgånget.” Israel hade åtföljande tecken.

²¹³ Men den här lilla åsnan vände sig om och sa: ”Har inte jag varit Din åsna? Har jag någonsin. . .” Och den här – den här förblindade biskopen satt där uppe och slog fortfarande den där mulan. Och mulan började tala till honom med för mulan okända tungor.

Och han sa: ”Jo, Du är – Du är min åsna.”

”Och har jag – har jag inte alltid burit Dig, eller har jag någonsin svikit Dig?”

”Nej, det har Du inte. Men om jag hade ett svärd, skulle jag dräpa Dig, jag skulle stoppa det här mötet. Jag är på väg dit ner för att stoppa den där skaran frimicklar från att komma igenom det här landet. Jag borde – jag borde lära dig!” Förstår Ni?

214 Och innan man visste ordet av, kom han att se sig omkring, han tänkte: "Men, det här är knepiggt. Jag kan höra den där mulan tala."

215 Å, Balaam! Hmm! Ser Ni, Gud har alltid talat med okända tungomål till människor. Han gjorde det på . . . Man säger: "Det är bara hos pingstvännerna." Nej, då. Nej, nej. Vid Belsassars gästabud talade Han i tungor, skrev ut det på väggen. De hade en man där, som hade uttydningens gåva, så han uttydde det åt dem, talade om för dem, vad det var. Samma sak idag.

216 Så, eftersom det inte fanns någon uttydare till Det, lät Gud bara den här gamle Balaam vakna upp (den här kardinalen) och inse, vad Det var. Och kan Ni förstå, den där blinde mannen bara fortsatte i alla fall! Visst. Det är så de gör idag, samma sak. Moabiterna, nikolaiterna bara fortsätter. Och de för raka vägen över dit, och han för . . . Se upp nu, om Gud var tvungen att bry sig om fundamentalism, vore Han pliktig att välsigna Moab, för lägg märke till, att Balaam byggde sju altaren. Det var exakt så.

217 Talet sju, sju församlingstidsåldrar. Ser Ni den andliga tillämpningen? Kom nu ihåg det nu, den andliga tillämpningen! Jag ska komma fram till det om en minut, på ett svårt ställe. Ser i, den andliga tillämpningen. Sju altaren, sju oxar (rena djur) och sju baggar. Det talar om Kristi tillkommelse, hundratals år innan Han kom.

218 Men de trodde. Vad trodde de på? De trodde på Jehova Gud. Vad mer trodde de på? De trodde på, att ett rent offer skulle offras. Det är riktigt. Och de påstod, att de trodde, att Messias skulle komma, för de offrade ett – ett han-får, vilket var en bagge. Är det riktigt?

219 Gör nu bara sällskap med en baptist en gång! Ta reda på, om inte de gör samma sak! Det är exakt riktigt.

220 Nåväl, vad var nu skillnaden? Här var Israel nere vid foten av kullen och offrade samma offer, som de offrade här uppe, och bad till samme Gud. Kan Ni inte se nikolaiterna? Korsningen! Ser Ni det? Ser Ni inte det sant andliga? Vad var skillnaden mellan dem? En av dem hade åtföljande tecken! Den andra hade *formen*, den andra hade *tecken, som följde med*.

221 Det var samma sak, som ägde rum här, Konciliet i Nicaea. Nikolaiter, formell kristendom. Och Den Helige Ande kom tillbaka och sa: "Ni har Balaams lära ibland Er." Förstår Ni? "Och Ni . . . Jag hatar dessa nikolaiternas gärningar, de där lärorna, som de har, för det är Balaams lära, hans som lärde Israels barn att snubbla." Hur gjorde han det?

222 Så då han gick ut för att förbanna det där folket, sa Gud: "Jag ska binda Din tunga, Du kan inte säga någonting mer, än jag säger Dig. Du kan inte förbanna det, som jag har välsignat." Så han tittade ner dit.

223 Och se på den här hycklaren! Å, vi skulle bara kunna gå vidare ut med det, ser Ni. Titta på den här gamle kung Balak, chefen för alltsammans, han sa till den här falske profeten, han sa: "Gå dit ner och titta bara på deras eftertrupp!"

224 Det är på det viset de – de stora församlingarna tycker om att säga till Guds lilla minoritet. "Vet Du vad? Jag kände en av dem. Gosse! Vet Du, vad han gjorde? Han – han gjorde *så här*, och han gjorde *så där*. De där är pingstvännen. Visst." Å, men om man bara visste sanningen om *dem*, men tidningar osv. kommer att hålla tyst om den. Men låt en liten pingstvän komma bort ifrån det rätta någon gång, och ge akt på, hur hela landet smattrar ut det! Visst. Jajamensan.

225 Men lägg nu märke till, att han sa: "Titta bara på eftertruppen, de sista, den sämre delen av det!" Balaam sa: "Ja, jag ska bara titta på eftertruppen, den där dåliga delen, vad de gör. Det är, vad jag ska göra. Jag ska bara titta på deras – deras ondskas, de är inte alls bra." För om man tittade på dem, som inte var bra, så var de inte det. Det är riktigt. De hade begått varenda synd i katalogen. Men det han inte kunde se, han kunde inte se den där slagna Klippan, den där Kopparormen, denna Kungens glädje ibland dem, helbrägdagörelse, tecken, under och den där Eldstoden, som hängde över dem.

226 Den där förblindade profeten kunde inte se Det. Nänämensan. Men han visade den smutsiga delen av dem. "Tja, jag vet en, som for iväg med en annan mans hustru. Jag – jag vet det här, han stal en del pengar." Det där är riktigt. Det där är riktigt. Jag ska medge det, men de har samma sak där borta, men de säger ingenting om det. Förstår Ni? Så han visar bara den sämre delen.

227 Men Han sa, Gud sa: "Du säger bara, vad jag säger!" Och Balaam kom i Anden, föll i en trance. Och istället för att förbanna Israel, välsignade han dem. Amen! Där var han.

228 Om nu Gud hade gottgörelse . . . Rättare sagt respekt för det fundamentala, de här högskolorna och fina predikantskolorna och instituten, och Fil. Dr. och Jur. Dr. och å, alla slags Dr. . . . Ja, tänk om Han hade respekt för det där, ja då kunde man . . . Han skulle vara tvungen att ha respekt för dem. Förstår Ni? Men Han respekterade och hade redan välsignat de här människorna med en välsignelse, för Anden, Kungen . . . De sa: "Det blev ett rop om Kungen i lägret." Vad? Vad? "*De heligas Kung.*" Skrik och glädje! För vad då? Ett annat Kungarike.

229 Jag ska bevisa för Er, att de inte var samfundsmänniskor. Vill Ni, att jag ska göra det? Jag tror, att jag skrev ner ett Skriftställe här för det. Jajamensan. Låt mig bevisa för Er, att Israel inte var . . . Låt oss slå upp 4 Mosebok, bara så att Ni ska få se, att de inte var det. De . . . Nu var Moab ett stort samfund. Vi ska få tag i

4 Mosebok 23:9, jag ska ta med den – den 8:e versen tillsammans med det.

Och . . . *Hur ska jag – Hur ska jag kunna förbanna, (sa Balaam), den som Gud inte har förbannat? Eller hur ska jag kunna utmana den som HERREN inte har utmanat? (Aha.)*

230 Lyssna nu, vad . . . Vad Han sa:

För – För från klippornas topp har jag sett honom, . . . (Det där är Gud. Inte nerifrån dalen utan från klippornas topp. Å! "Hans ögon är på sparven, och jag vet, att Han ger akt på mig.") . . . från klippornas topp har jag sett honom, . . . (Amen! Inte från någon . . . Borta bakom någon dal, så man kan se deras eftertrupp. "Jag såg alltsammans", sa Gud.) . . . från klippornas topp har jag sett honom, och från höjderna skådade jag honom, se, folket ska bo ensamt och ska inte räknas bland nationerna.

231 Avgör det saken? De var inget samfund, "nationer". Å, de var vandrare, i tält, på bakgator, nere i gathörnet, den lilla missionen. Kommer de efter med hyran, sparkar de ut dem. Gud ville, att de skulle gå någon annanstans. Förstår Ni? Vandrare! Riktigt!

232 Borta i Jamaica för inte så länge sedan var det en fin teologie doktor, en pingstvän, som stod där. Och jag sa: "Å, så Gud välsignade den tidiga pingstförsamlingen, de hade ingenting." Jag sa: "De var bara sådana som vandrade omkring."

Han sa: "Öh, broder Branham?"

Jag sa: "Ja, broder." Älskar honom. Fin broder.

Och han sa: "Jag – jag ville bara visa Dig. Var Du har fel."

Jag sa: "Å, jag är så glad för det. Jag – jag vill alltid veta, var jag har fel, för Gud vet, att jag – att jag inte vill ha fel." Jag sa: "Nåväl, om jag har fel, vill jag förvisso veta det, broder. Tack!"

Han sa: "Du fortsätter att prisa de där pingstvännerna."

Jag sa: "Japp!"

Han sa: "De gjorde det förfärligaste misstag de någonsin har gjort, då de sålde sin egendom." Han sa: "Då förföljelsen uppstod, hade de inte ens ett hem att gå till. De hade ingenstans att gå, så de vandrade omkring."

Jag sa: "Precis exakt Guds vilja."

Han sa: "Varför?"

233 Jag sa: "Om de hade haft ett hem, hade de gått tillbaka, men de måste gå hit och dit och sprida nyheterna överallt, att Den Helige Ande hade kommit. Tala inte om för mig, att Gud gör ett misstag! Han gör aldrig något misstag. Han vet, hur det ska göras. De sålde sina egendomar och blev luffare och spred

nyheterna överallt.” Och jag sa: ”Nyheterna spreds till alla över hela den då kända världen av de där vandrarna, som gav upp allt de hade för att få Den Helige Ande.” Människorna tillhörde inte något samfund. Förstår Ni?

²³⁴ Kom nu ihåg, samfundet är vad Gud kallar för: ”Injicerade med Balaams lära.” Nåväl då, då han inte kunde få in dem i det här samfundet, vet Ni, vad Balaam gjorde? Lyssna nu noga nu, vi kommer nära slutet. Vad Balaam nu gjorde, han gjorde precis samma sak, som de gjorde här vid Konciliet i Nicaea. Det är orsaken till, att Han sa: ”Du har Balaams lära och de där nikolaiterna.”

²³⁵ Nu var nikolaiterna de människor, som drog ut och ville skapa organisationer och – osv. Vilket till slut. . . Hur många vet, att det är Sanningen, då jag säger ”organisation”? Det är exakt Guds Sanning. Och till sist organiserade de den största organisationen i världen. Och vad gjorde de den till? En katolsk. Och vad betyder ordet *katolsk*? ”Universell.” En världsvid organisation organiserade: ”Alla de här små sakerna måste komma in i en enda kyrka.” Om Ni nu vill lägga märke till det. Å, jag. . . Man bara håller på och fortsätter

²³⁶ Titta! Vad var Babylon? Vem grundlade Babylon? Nimrod. Vad gjorde han? Han gjorde ett stort torn i en stor stad och fick alla de andra städerna till att betala skatt till den här staden. Organisation! Det är bakgrunden till det. Visst. Kom raka vägen hit till församlingstidsåldern och organiserade igen och fick in alla nationerna i det. Och just här säger Det: ”Skökan, som fick alla nationerna att dricka av sin otukts vin.” Hennes äktenskapsbrott, som hon begick, då hon gjorde anspråk på att vara en ”kristen” och gav ut sådana saker som det där: katekeser, böneböcker och allting annat. Och protestanterna kom bara med, samma sak, följde bara rakt i hennes spår.

²³⁷ All right, låt oss gå bara ett litet stycke längre nu! All right. All right. Han sa nu, att: ”De här var Balaams läror.”

²³⁸ Vad gjorde nu Balaam, då han fann, att han inte kunde – att han inte kunde förbanna Israel? Han sa till Balak, att det skulle vara en god idé då för honom att bjuda in de här människorna till gudens högtid. De hade en – de hade en – en stor högtid där uppe, som de. . . Som de skulle hålla. Och de. . . Högtiden kallades för ”Baal-p-e-o-r, Baal-peors fest”. Jag antar att p-. . . Peor, Baal-peor. Det var en fest, för tillbedjan.

²³⁹ Och Balaam sa: ”Nu ska jag säga Dig, Balak, jag ska ge Dig en god idé. Om Du bara. . . Om Du. . . Gud kommer inte att förbanna dem, det är alltsammans ifråga om det, så jag ska säga Dig, vad vi ska göra. Vi kan inte göra oss kvitt dem, men om Du bara vill bjuda in dem hit, så kommer Du att lyckas ordna hela saken på Ditt sätt.”

240 Ser Ni, exakt, exakt vad Konstantin gjorde. Fullkomligt! Det är orsaken "Balaams lära".

241 Vad gjorde de? De . . . Balaks undervisning kom ner ibland Israel. Och de bjöd in alla Israeliterna upp till den här stora högtiden, den stora festen de hade. Å, något stort kalas, ett slags bråkig fest, som de hade där uppe. Och då de kom dit upp, å, de här israelitiska människorna började få se de här vackra, sexigt klädda moabitiska kvinnorna. Ja, de var inte lika deras vanliga flickor där nere. "Å, de såg så vackra ut. Oj! Hur de var skapade och å, hur de kunde visa upp sig!" Och de föll för det och började begå äktenskapsbrott. Och Balaam visste, att om Gud inte ville förbanna dem, så skulle han ta över dem till den här samfundssidan och få Guds vrede att döda dem i alla fall. Låt Gud döda dem själv, om han inte någonsin kunde få bort dem ifrån Sanningens väg.

242 Och så fort som man går ut och går in i en församling istället för att ta emot Den Helige Andes dop, är man död! (Inte för Er, utan *här*, låter jag det där tränga in en liten stund.) Död! "Du har ett namn", sas det till Luther här i Sardes tidsålder. Ordet *Sardes* betyder "död". "Du har ett namn, att Du är levande, men Du är död!" Det är vad Gud sa. Ja. Förstår Ni?

243 Och då de hade bedrivit andlig otukt där uppe, gifte sig församlingen från Den Helige Andes dop till ett samfund, de blev döda. Var så god! Det där är vad Bibeln säger, det är vad Gud sa, då Han talade till församlingarna.

244 Nu vill jag bara läsa någonting här för Er, som jag . . .

245 Och Gud, vad gjorde Han? Och nu, då de gjorde detta onda, och de var i äktenskapsbrott, dödade Gud fyrtiotvåusen av dem på en gång, fyrtiotvåusen, för att de hade begått äktenskapsbrott. Och vad talas det om här i församlingen? Det andliga äktenskapsbrottet, att man bekänner sig vara en "kristen" och ändå lever liksom världen. Å, broder, ta emot Den Helige Ande! Kom bort ifrån de här gamla trosbekännelserna osv., som Ni . . . De är döda. Rabbla upp Apostlarnas Trosbekännelse, eller något slags trosbekännelse, och läsa några böner, som är skrivna i en bönebok, eller någonting sådant. Jesus sa aldrig till de Sina att läsa en bön, Han sa: "Be!" Be! All right.

246 Konstantins fest nu, precis liksom Balaam. Se upp nu! Liksom Balaams hedniska fest, hade Konstantin en hednisk fest. All right. Pergamus bjöds in. Och lägg nu märke till det här . . .

247 Jag har någonting nedskrivet här, jag ska låta det vara just nu. All right. All right. Jag försökte bara få tag i den här anteckningen här om . . . Någonting jag skrev ner.

248 Pergamus bjöds in. All right, de bjöds in till en fest efter Konciliet i Nicaea. De bjöds in till *Vintersolståndets* fest, vilket betyder "solen, tillbedjan av solen", som var en

hednisk gud. Denna inföll på den 21:a december, årets kortaste dag. Och åren... Samma tid ändras inte förrän den 25:e december. Alla hedningarna firade den, sol-gudens födelsedag. Sol-gudens födelsedag var den kortaste dagen på året, den 21:a december. Och så vet vem som helst, som någonsin har studerat kyrkohistorien, att hedningarna tillbad på den dagen. Det var ett firande.

²⁴⁹ Nåväl, romarna hade... De hade de stora spelen, den romerska cirkusen. Hur många har sett den här, vad det nu var, som de hade här ute för inte så länge sedan? Ben Hur! Förstår Ni? Den romerska cirkusen nu, det var vad romarna hade på den där soldagen, till åminnelse av sol-gudens födelsedag. Förstår Ni?

²⁵⁰ Och nu... Och de ordnade en stor fest där uppe och bjöd in nikolaiterna att komma upp. Å! Är det inte fullkomligt? "Balaams lära har Ni i Er." Ser Ni, de talade om för Pergamus, vad de hade, de stora kapplöpningarna. Där tänkte de, att... De här nikolaiterna tänkte: "Nåväl nu, det är fint. Den här stora högtiden firas varje år. Ja." Så då, med inbjudan till den – den – den så kallade ärkebiskopen, eller vad han nu var då, och allting, accepterade de att göra det till någonting kontinuerligt, att införa otukt, införa äktenskapsbrott, att utforma den katolska kyrkan, vilken vartenda protestantiskt samfund är medlem i, organisation. Gud har ingen organisation och hatar själva namnet på den. Bibeln säger så.

²⁵¹ Och då de gjorde det, vad hände då? De – de sa nu... De måste ha en andlig tillämpning, så de ändrade (Herrens Jesu) Guds S-o-n-s födelsedag ifrån april (Vilket alla goda forskare vet, och även vem som helst med andliga uppenbarelser, att Han föddes i naturens tid, liksom då lamm och allting annat föds, i april.) ända tillbaka till den 25:e dagen i december. Och fortfarande firas Jul, nu är det Jultomten. Och vad... Å, barmhärtighet! Förstår Ni? Ännu mer hedniska fester tillagda till det. Det där är bara alltsammans. Där är Du inbjuden, Balaam. "Du har Balaams lära ibland Er." Där är den. (Å, Gud, uppenbara det, bara, Fader!) Förstår Ni? Födelsedagen från april till...

²⁵² Nu säger historikern, att: "Allt bevisar, att Jesus föddes i april månad, då allt annat liv kommer fram." Men de har flyttat tillbaka den till den 25:e dagen i december, fem dagar efter (Förstår Ni?) efter den hedniska guden, så de kunde lägga samman sina ceremonier, hedendom och kristendom. Och katolicismen är ingenting annat i hela världen än en massa hednisk vidskepelse och kristendomens avfall, som lagts ihop. Det är riktigt. Det är sant. Och de protestanter, som böjer sig för den är precis exakt dottern till moderskökan. Det är exakt så.

²⁵³ Må Gud nu hjälpa oss att vara verkliga protesterare emot vad som helst, som inte är gudfruktigt! Förstår Ni? Å!

²⁵⁴ Och för att göra den andliga tillämpningen med det, vet Ni, vad biskopen sa? Biskopen sa: "Vi har rätt att göra det här, för han är 'Rättfärdighetens Sol'". Hmpf! Å, de får ett kryphål, liksom de gör med "Fadern, Sonen och Den Helige Ande", Matteus 28:19, samma sort, exakt. Visst har de ett kryphål, de måste ha något slags andlig tillämpning, ser Ni. Men det . . .

²⁵⁵ Bibeln säger: "Efter två eller tre vittnens utsago, ska vartenda ord slås fast." Gud sa så där, Han säger det tre gånger. Om Gud tar upp någonting annat, som ska bevisas, tog Han Petrus, Jakob och Johannes. För allting Han gjorde, hade Han två eller tre vittnen, som skulle bevisa allting, som Han gjorde hela vägen genom Skriften. Det är riktigt.

²⁵⁶ Men, ser Ni, de där små sakerna måste komma dit, så att de kan plocka fram det, att det ska vara så. Gud visste det innan världen grundlades. Där har de den, den andliga tillämpningen: "Därför att han är Guds S-o-n, tar vi bara den hedniska s-o-l-ens födelsedag och gör den till S-o-n-ens födelsedag, därför att Han är en 'rättfärdighetens Sol'." Hm! Hm! Ni vet, protestanterna faller fortfarande för det där, någonting liknande. Visst skulle de göra det, ta det raka vägen bort ifrån Skriften till någonting annat. Oj, oj! Jag . . . Låt oss bara stanna för en minut! All right.

²⁵⁷ Här är en liten sak, som jag skulle vilja ta upp. Låt oss få det sista på den här versen här, riktigt kvickt! Kan vi göra det? Ja. Nåväl, jag ska skynda mig riktigt riktigt fort nu, så att Ni . . . Vi ska ta huvudpunkterna av Det. All right. Var är vi någonstans nu?

Men . . . några saker . . . har jag . . . emot dig, . . . Balaam, . . .

Det är riktigt, jag har det där.

Så har du också . . . nikolaitens lära . . .

Omvänd dig, . . . annars kommer . . . jag . . . snart, och . . . strida emot dig med min muns svärd.

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! . . .

²⁵⁸ Oj! Här, då Konstantin gjorde det här, var det . . . Då de ställde i ordning den här stora festen. Jag – jag bara . . . Jag började avlägsna mig ifrån det där. Jag ska vänta, innan jag läser det där, för Den Helige Ande fortsätter att gå tillbaka, det var orsaken till, att jag gjorde vad jag gjorde då. Han sa: "Håll inte tillbaka det där!" Förstår Ni? Här kommer det! Hm. Hm. Hm. All right. Orsaken . . .

²⁵⁹ Då de ställde i ordning den här stora saken, (Jag vill tala om för Er, vad som hände, så att Ni förstår.) Det var postmillenniernas födelse. För kyrkan hade blivit rik. Den var så rik den kunde vara. Och den var vad? Kraftfull. Den var över staten, staten och kyrkan var tillsammans.

260 Gud med ett rike, nu? Och sa inte Jesus att de . . . Varenda en av de här nationerna var hans, han sa så till Jesus, visade Honom världens riken, sa: "De är mina, vartenda ett. Jag gör med dem vadhelst jag vill." Och så förena ihop Gud och djävulen? Å, det kan man inte göra! Förvisso kan man inte det. Det är orsaken till, att staten är organiserad. Det är inte Gud, de här organisationerna. Förvisso inte, det kan man inte göra.

261 Men de hade det då, de hade sin kyrka, som kallades för kristenhet. De hade den förenad med nationen, hela Roms kejsardöme, alltsammans. Den store biskopen där uppe över alltsammans, vilken var Boni- . . . Efter en tid kallade de honom för påve, men han var – han var biskop då. Och Bonifacius III var den, som blev den förste påven.

262 Så finner vi, att där satt han verkligen som en påve över . . . En gud, som de hade, i mänsklig form. De hade ett stort altare. De hade fina rikedomar. De hade stora, ståtliga, marmorbela gda altaren och smyckade med dyrgripar osv. överallt på dem. Och de hade stora kyrkor. De styrde staten. Och vet Ni vad? Ordet gick ut, att "det där var Tusenårsriket", att alla löftena till de där stackars judarna, att "Gud hade övergett dem" (vilket Han hade sagt, att Han aldrig skulle kunna göra), och man försökte införa Tusenårsriket före Herrens Jesu tillkommelse. Då Jesus kommer, det är då Tusenårsriket börjar.

263 Det där är postmillenniets födelseplats. Och det är orsaken till, att katolikerna än idag inte undervisar om Jesu tillkommelse. "Det är i kyrkan, alltsammans. Det här är tusenårsriket. Kyrkan äger allting. Det här är det." Ser Ni, postmillennium (Oj, oj!) utan Jesu Kristi återkomst. Det här varade till lönnmordet på Konstantin, som kom mellan 312 och – och . . . 312 och 606 e. Kr. Då gjordes Bonifacius III till den universelle biskopen över hela den universella kyrkan.

264 Jag tror vi ska avsluta den här versen, och då kommer jag att ha det. Pris ske Gud! Förstår Ni? Jag hejdade mig bara för en minut, nu. 17:e versen:

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden – Anden säger till församlingarna! Åt den som övervinner ska jag ge att äta . . . det fördolda mannat och ska ge honom en vit sten och i stenen ett nytt namn skrivet, som ingen människa vet om, utom den, som får det.

265 Skulle Ni hellre vilja vänta tills imorgon kväll, eller få det nu? [Församlingen svarar: "Nu." – Utg.] All right.

266 Himmelske Fader, jag ber, att Du ska låta människorna förstå nu, i Herrens Jesu Namn, att de må förstå överallt (och där, dit banden går), så att de må veta, att jag säger det här, för att Det – Det är den gudomliga tolkning, som Du har gett mig. Amen.

. . . den som övervinner . . .

267 Det första jag vill, att Ni ska komma ihåg: att vart och ett av de här budskapen är adresserade, inte till församlingen, utan till församlingens ängel. Titta tillbaka här, det första, Ef- . . . Till församlingen . . . Till . . .

Till Efesus församlings ängel . . . (Är det riktigt?)

268 All right, nästa församlingstidsålder, 8:e versen:

. . . till Smyrnas församlings ängel . . .

269 All right, och den 12:e versen:

. . . till Pergamus församlings ängel . . . (Är det riktigt?)

270 Budskapet är adresserat till församlingens ledare. Gud hjälpe den man, som drar sig bort ifrån det Budskapet! Men det gavs till en ängel, och ängeln var i Hans Hand under Hans egen kontroll, som gav det blomstrande kraft ifrån Honom, från Hans högra hand. De är i Hans högra hand, det betyder, att de är i högsta möjliga kraft, medan de är här på jorden, för de är Ljusen ifrån Honom, som ger Ljuset åt den församlingstidsåldern. Förstår Ni? "Till församlingens ängel." Adresserat till tidsålderns *stjärna*, som är ansvarig. Församlingens ängel är ansvarig, om han inte predikar Ordet. Det är riktigt. Och den där ängeln kommer att få stå till svars i domen.

271 Hur många kommer ihåg synen här för inte så länge sedan om . . . Titta här! Då jag – då jag låg på sängen, och Den Helige Ande kom. Och jag såg tillbaka, min hustru där. Och där låg jag där och for upp till den där Närvaron där, och jag såg alla de där människorna. Och kommer Ni ihåg, att jag berättade det där? Det gör Ni allesammans. Förstår Ni?

Och jag sa: "Nåväl, är de . . .?"

Han sa: "De är Dina."

Och jag sa: "Är alla de där av slakten Branham?"

Han sa: "Nej." Det var miljoner av dem. Han sa: "Det är Dina omvända."

Och jag sa: "Omvända?"

272 "Ser Du, den där kvinnan, som Du beundrade, så där ung och vacker", sa han, "hon var över nittio, då Du ledde henne till Kristus."

Och jag sa: "Å!" Jag sa: "Så var jag rädd för det här?"

Och han sa: "Vi väntar här på Herrens tillkommelse."

Jag sa: "Jag vill träffa Honom."

273 Han sa: "Du kan inte få träffa Honom nu, men", sa han, "snart ska Han komma. Vi väntar på Honom, men då Han kommer, kommer Han att komma till Dig först. Och Du kommer

att dömas efter det Evangelium Du predikade, och vi kommer att vara beroende av Dig.”

”Jaså”, sa jag, ”Du menar, att jag är ansvarig för alla de här?”

”Oss allesammans!”

Jag sa: ”Jaha, kommer varenda en att . . .?”

Han sa: ”Du föddes till ledare.”

Och jag sa: ”Jaha, kommer varenda en att vara ansvarig?”

Han sa: ”Varenda ledare.”

Jag sa: ”Hur blir det med den helige Paulus?”

Han sa: ”Han kommer att vara ansvarig för *sin* tidsålder.”

”Nåväl”, sa jag, ”jag predikade samma Evangelium, som han gjorde.”

Och miljoner röster höjdes och sa: ”Vi vilar på det!” [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Förstår Ni? Var så god! ”Vilar.”

²⁷⁴ Så Guds *ängel*, budbäraren till församlingen, är ansvarig, om han inte predikar Ordet. All right.

²⁷⁵ ”Det fördolda mannat.” Låt oss ge tolkningen så gott vi kan! Vad är ”det fördolda mannat” en bild på? Det fördolda mannat var ett manna, som bevarades på platsen . . . Rättare sagt, ett skådebröd, i Bibeln var det enbart till för prästen. Hur många vet det häromkring? Förstår Ni? Det var nu inte till för . . . De hade ett bröd för församlingen, men det fanns ett särskilt bröd för prästen. Är det riktigt?

²⁷⁶ Det här är ett särskilt bröd, ett särskilt bröd, det *fördolda* mannat. Vad är det? Vem är vårt Manna? Kristus. All right, Johannes Evangelium, 6:e kapitlet, 48:e till 50:e verserna, om Ni antecknar det. Jesus sa, att Han var ”Livets Bröd, som kom från Gud ut ur Himmelen”, Mannat.

²⁷⁷ Nåväl, vad är ”det fördolda mannat”? Det manna, som inte ges till alla i församlingen. Uppenbarelsen strömmar ut över församlingens ängel, uppenbarelsen av Ordet. Förstår Ni? Uppenbarelsen av Ordet ges till den tidsålderns ängel, för den är gömd för allting annat och åter uppenbarad (det fördolda mannat) för . . . Den är adresserad till församlingens *ängel*. Förstår Ni? Får Ni tag i det? Det är en litet större uppenbarelse om vad Kristus är, kanske en litet högre kallelse.

²⁷⁸ Undrar om Luther insåg det där. Undrar om Wesley gjorde det på sin tid. Å! Undrar om den helige Martin insåg det. Irenaeus? Som Ni nu vet, kanoniserade kyrkan inte ens de där männen, de var inte helgon för dem, men det var de, som hade tecknen, som följde dem. De tog sina – sina egna biskopar osv. att kanonisera.

279 Å, här för inte så länge sedan gick en kvinna för att få tag i *Sankt Martins liv* i en engelsk bokhandel. Och då . . . Hon sa: ”Sankt Martin.”

280 Och personen tog ut stället och sa: ”Han är inte särskilt känd i historien, han var inte kanoniserad.” Förstår Ni? Fortfarande idag, men Gud har hans namn, Gud vet, vem han är.

281 Ser Ni, det är skillnaden. En del vill ha sitt namn i någonting stort, men Guds folk vill undvika sådana saker. De vill inte ha stora, stora saker och någonting stort, stort, de vill vara ödmjuka, ha den där ödmjukheten. Vägen – vägen upp är neråt. ”Den, som ödmjukar sig, ska bli upphöjd. Den, som upphöjer sig, ska bli förnedrad.” Ödmjukade sig. Försök inte att vara någonting stort, försök att vara någonting litet, men var det Du är! Förstår Ni? Var liten i Guds ögon, var liten i Dina egna ögon, alla är över Dig! ”Låt den, som är den störste ibland Er, vara allas tjänare!”

282 Vem skulle kunna vara större än Jesus Kristus, som omgjordade Sig och tvättade lärjungarnas fötter? En fottvättande Dräng blev Han. Himmels Gud, himlarnas och jordens Skapare, som tvättade smutsiga fötter åt fiskare (Å!) med gödsel osv. och vägdam, där deras kläder hade sopat upp det, och Han tvättade av det, en Dräng, som tvättade fötter, det var vad Han var. Och så tycker vi: ”Vi är någon. Vi måste vara Doktor, Fil. Dr., *Den-och-den*.” Oj. Oj! Det där är inte Kristus. Det där visar inte upp kärleken. . . . Den kärleksfulle Jesus Kristus. Han blev Tjänare åt alla. Det är riktigt. Lärde oss ett exempel, att vi skulle göra med varandra, liksom Han gjorde med oss. Å, det där – det där är min Herre. Det som gör Honom stor, för att Han gjorde Sig liten. Ser Ni, det är det, som gjorde Honom stor.

283 Jag har haft förmånen att få möta en del stora män i mitt liv, och jag har haft en del förmåner att få möta män, som *tyckte*, att de var stora. En verkligt stor man försöker få en att tycka, att man själv är stor och han är ingenting. Förstår Ni? Då man möter kungar osv. och män, som verkligen är stora män. Och man möter verkligt trogna kristna med lappade kläder och sådana saker. Och en del av dem kommer till predikstolen och ser så prydliga ut, och sedan. . . . Förstår Ni? Oj, oj! Nåväl, så långt är det. . . . All right.

284 ”Det fördolda mannat”, någonting litet *särskilt*. Vad är det *särskilda*? Ingenting som . . . Den Helige Andes välsignelser? Nej, då, det är till för hela församlingen. Men det ”fördolda mannat” var en särskild uppenbarelse, för att han måste undervisa de andra. Förstår Ni? Det var litet mer kunskap i Skriften, så att han kunde undervisa andra. Det är meningen, att han ska vara så. Är det riktigt? Man kommer aldrig att leva högre än sin pastor. Kom bara ihåg det, ser Ni! Och så. . . . För han är herden, som matar en. Om han är herden, måste han veta, var mannat finns, för att

kunna mata fåren. Är det riktigt? Litet speciellt, nu. Och ge akt på det här bara en minut, uppenbarelsen, det fördolda mannat!

²⁸⁵ ”Vit sten, han ska få en vit sten”, nu. Den här ängeln ska få en vit sten. Det är en klippa, eller hur? [En broder säger: ”Renhet.” – Utg.] Och en. . . Han har rätt, ”renhet”.

²⁸⁶ Han – Han mötte en man en gång, och hans namn var Simon, och Han ändrade hans namn till Klippa, ”Petrus”. Varför? Han hade nycklarna. Är det riktigt? Han ändrade hans namn och gjorde honom till en klippa. Är det riktigt? Petrus hade nycklarna, för han var den, som hade nycklarna till Riket.

²⁸⁷ ”Ett nytt namn, ett nytt namn, som var skrivet i den här stenen, som ingen känner till utom han själv.” Han vet, vem han är, men han kan inte tala om det för andra. Förstår Ni? Förstår Ni? Ingen vet det utom han själv. Förstår Ni? Petrus vet, att han hade nycklarna, men man hörde honom inte skryta med det. Förstår Ni? De här pojkar, som skryter om vad de är, är vanligen ingenting. Mmm. Mmm. ”En vit sten, och i den ett nytt namn.” Inte hans eget namn, men han är någon annan (Förstår Ni?) som bara han själv vet om. Han har stenen, namnet. Ser Ni, särskilt manna till att mata församlingen med, kom ihåg det!

²⁸⁸ Kom ihåg, att då Det Här ägde rum med den här församlingen, så var det i samma tidsålder (vid samma tid, då Det Här uppenbarades), som nikolaiterna hade satt upp en chef för *sin* församling, en påve, och gett honom ett vitt stenaltare där nere, under honom, ett marmoraltare. Är det riktigt? Och prytt det med inläggningar och sådana saker, som var dyrbara för *honom*.

²⁸⁹ Men denne Herrens ängel visste, vem *han* var, en Guds son, genom – genom Jesu Kristi uppenbarelse.

²⁹⁰ Och då – då nikolaiterna satte upp *sin* ledare och la en marmorsten vid hans fötter (Förstår Ni?), satte Gud upp Sin Andefyllda ledare för Sin Andefyllda grupp, Sin ängel, och på honom sattes ett namns insegel, men han fick inte avslöja det. Han måste behålla det för sig själv, ser Ni. ”Ingen människa vet utom han själv.”

²⁹¹ ”Det fördolda mannat, en sten, ett nytt namn, som ingen människa vet utom han själv”, och det var adresserat till församlingens ängel. Jag undrar, om Luther visste det där. Jag undrar, om Wesley visste det. Jag undrar om – om de andra stora änglarna.

²⁹² Och jag undrar idag, om i. . . Den som kommer i världen snart, den store Ljusets ängel, som ska komma till oss, som ska leda oss ut, en mäktig Helig Ande, ska komma i kraft och kommer att leda oss till Herren Jesus Kristus. Han kommer troligen inte att veta det, men han kommer att vara här en vacker dag. Han kommer att göra. . . Gud kommer att göra honom känd. Han

kommer inte att behöva göra sig själv känd, Gud kommer att göra honom känd. Gud kommer att bevisa de Sina. Det var vad Han sa, då Jesus var här, och de inte kände igen Honom, ser Ni. Han sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro inte på mig! Men om jag gör min Faders gärningar, och Ni inte kan tro på mig, så tro på gärningarna!" Är det riktigt?

²⁹³ Å, är Han inte underbar? Uppenbarelsboken. Ser Ni nu, var församlingarna är? Ser Ni, hur de är utträngda? Ser Ni, hur församlingen gick ut här? *Det här* är nu den tidsålder vi kommer till imorgon kväll, om Herren vill.

²⁹⁴ Jag är ledsen för att jag har uppehållit Er så länge nu, men jag – jag – jag hoppas, att Ni – Ni ska lära Er någonting. Och göra anteckningar, så att då . . . Jag har en del mera här, omkring tre eller fyra sidor till, men jag har bara inte tid till att komma fram till det, och, för det håller på att bli sent, och det är omkring sjutton minuter nu tills . . . Men vi ska ta med det i alla fall, och så kommer vi att – kommer vi att – vi kommer att ha det.

²⁹⁵ Hur många älskar Honom nu av hela sitt hjärta? Hur många tror på Honom av hela sitt hjärta? Å! Tror Ni nu, att jag skulle stå här, bara för att vi inte är i organisationerna – att vi inte är i organisationerna och säga de här sakerna? Förstår Ni nu, bröder, varför jag – jag (i hela mitt liv) har kämpat emot den där saken? Ser Ni, det var Den Helige Ande. Jag kunde inte förstå det själv, jag visste det inte förrän för bara några dagar sedan. Förstår Ni? Jag visste inte, vad som fick mig att göra det där. Jag visste inte, varför jag alltid ropade emot kvinnor, som levde fel osv. Jag visste det inte, jag vet det nu. Förstår Ni?

²⁹⁶ Nu vet Herren, att de där sakerna är fel. Här är de dragna raka vägen fram i historien och kommer . . . Bibeln säger . . . Titta nu här, Bibeln sa (i förväg) att de här sakerna skulle ske. Det vet vi nu, eller hur? Så vi tar den tidsålderns historia och ser, att det hände precis exakt så, som Bibeln sa. Är det riktigt? Nåväl då, då vi kommer fram hit till *vår* församlingstidsålder, och vad Han förutsäger för *vår* församlingstidsålder, kommer det att ske precis exakt så, som Gud sa, att det skulle. Tror Ni det? Å! Vill Ni inte . . .

Å, jag vill träffa Honom, se på Hans ansikte,
För att där för evigt sjunga om Hans frälsande
nåd.
På Härlighetens gator låt mig höja min röst!
Alla bekymmer slut, hemma till sist, för att
alltid jubla.

Å, jag vill träffa Honom, se . . . (Hur många gör
det?)
För att där för evigt sjunga om Hans frälsande
nåd.

På Härlighetens gator låt mig höja min röst!
Alla bekymmer slut, hemma till sist, för att
alltid jubla.

Nu, då Ni skakar hand med varandra, framför, bakom
och runt omkring, med alla metodisterna, baptisterna,
presbyterianerna, vad det än är:

Då jag reser genom det här landet sjungande
där jag går,
Å, visar själar till Gol- . . . (Inte församlingen,
Golgata.) Genom det röda flödet,
Många pilar genomborrar min själ utifrån och
in,
Men min Herre leder mig vidare, till Honom
måste jag klänga mig.

Låt oss stå upp nu!

Å, jag vill träffa Honom, se på Hans ansikte,
För att där för evigt sjunga . . . (Låt oss räcka
upp våra händer!) . . . frälsande nåd!
På Härlighetens gator låt mig höja min röst!
Alla bekymmer slut, hemma till sist, för att
alltid jubla.

²⁹⁷ Å, så jag älskar Honom! Så jag älskar Honom! Underbar!
Underbar!

Underbar, underbar, Jesus är för mig,
Rådgivaren, Fridsfursten, Gud Allsmäktig är
Han.
Å, frälsar mig, bevarar mig, från all synd och
skam,
Underbar är min Återlösare, pris ske Hans
Namn!

Jag var en gång förlorad, nu är jag funnen, fri
ifrån fördömelse,
Jesus ger frihet och en full frälsning.
Frälsar mig och bevarar mig, å, från all synd
och skam,
Underbar är min Återlösare, pris ske Hans . . .

Allesammans, riktigt högt!

Underbar, underbar, Jesus är för mig,
Rådgivaren, Fridsfursten, Gud Allsmäktig är
Han.
Å, frälsar mig, bevarar mig, från all synd och
skam,
Underbar är min Återlösare, pris ske Hans
Namn!

Å, så underbart!

Å, underbar, underbar, är denne Jesus för mig,
 Han är Rådgivaren, Fridsfursten, Gud
 Allsmäktig är Han.
 Han frälsar mig, bevarar mig, från all synd och
 skam,
 Underbar är min Återlösare, pris ske Hans
 Namn!

²⁹⁸ Låt oss tillsammans säga: "Pris ske Hans Namn!" [Broder Branham och församlingen talar unisont. – Utg.] "Pris ske Hans Namn!" Min Återlösare! Kom ihåg imorgom kväll, klockan sju! Till dess, tills Ni kommer tillbaka igen, gör det här!

Ta det Namnet Jesus med Dig,
 Sorgens och eländets barn!
 Det ska glädje, tröst ge. . . (Glad för att få
 träffa Er här, bröder, Gud välsigne Er!)
 . . . överallt där Du går.

Dyra Namn (dyra Namn), Å, så ljuvligt! (Å, så
 ljuvligt!)
 Jordens hopp och Himlens fröjd!
 Dyra Namn (dyra Namn), Å. Så ljuvligt!
 Jordens hopp och Himlens fröjd!

²⁹⁹ Då vi nu böjer våra huvuden i bön, för den sista sången, rättare sagt, sista versen:

Vid Namnet Jesus böjer vi oss,
 Faller ner vid. . . (Herre, Gud, hela dessa,
 Herre, då vi. . .) . . . ska vi kröna Honom,
 Då vår resa är avslutad.

PERGAMUS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1207
(The Pergamean Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska onsdag kväll den 7 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org